

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 45, П'ЯТНИЦЯ, 10 ЛИСТОПАДА 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 45, FRIDAY, NOVEMBER 10, 2017 \$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Диверсії тривають. Доки це буде?

Петро Часто

Ще українське суспільство не заспокоїлося від страшної новини про замах 25 жовтня – і знов на вулиці Києва, знов серед білого дня! – на народного депутата Ігоря Мосійчука, як відбувся наступний акт тероризму: увечорі 30 жовтня за 10 кілометрів від Києва, з засідки на залізничному переїзді, бандити зрешетили автоматичною зброєю авто, в якому їхали двоє шанованих всією Україною героїв війни на Донбасі – бійці добровольчого Чеченського батальйону Аміна Окуєва і її чоловік Адам Осмаєв. А. Окуєва загинула на місці, А. Осмаєва тяжко поранено, але він, запевняють лікарі, виживе.

Це вже другий замах на героїчне подружжя: в червні цього року атентатник стріляв в А. Осмаєва, однак, його бойова дружина встигла вихопити свій револьвер і поранити нападника.

Спільнота розгублена і стривожена: як же це могло статися, щоб після червневого замаху Служба безпеки України залишилася байдужою до долі таких вірних, самовідданих учасників антитерористичної операції на українському сході? Невже тяжко було додуматися взяти їх під таємну охорону, аби врешті виявити виконавців і замовників убивства?

Нема найменшого сумніву, що це діло довгих і кривавих рук Москви, котра вже кілька років поспіль полювала за А. Осмаєвом, бо він нібито мав намір убити Володимира Путіна. Насправді безперервними пострілами в українській столиці Кремль хоче вкрай розхитати внутрішню ситуацію в Україні, посіяти загальний хаос, спричинити зневіру людей до влади. І понад те – показати перед світом, зокрема перед Європою, що Україну не можна вважати нормальною державою і не варто мати з нею жодного зближення.

Втім, не варто ігнорувати й інші версії. Наприклад, колишній керівник Служби зовнішньої розвідки генерал-лейтенант Олександр Скіпальський вважає, що останній терористичний акт на 80 відс. організовано в Україні. Аргументи такі: „Цей злочин здійснили антиукраїнські внутрішні сили задля дестабілізації ситуації в Україні. Метою було показати для США, Європи, українського суспільства, що президент, як куратор правоохоронної системи, не спроможний навести порядок у державі. Не буду озвучувати свою думку з приводу того, які сили у цьому зацікавлені. Зазначу лише, що на сьогодні у „нашому королівстві“ усе дуже переплуталось. Ті, хто займає ключові посади у державі і клянуться у вірності президентові, дефакто роблять усе, щоб Порошенкові нашкодити якомога сильніше. А він звик жити згідно з „договорняками“ й не бачить, наскільки уже обплетений інтригами. Порошенко чомусь досі свято вірить домовленостям і вірить, що він у цих домовленостях завжди виграє“.

Питання громадської, людської безпеки в країні в такій мірі загострилося, що влада не годна вибратися з-під тотальної критики, у темних

(Закінчення на стор. 17)

Виставка присвячена 100-літтю УПЦ в США розповіла про Митрополитів

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – 4 листопада в Консistorії Української Православної Церкви (УПЦ) США урочисто відкрито виставку „Українські православні пастирі у Новому світі: Митрополити УПЦ США“, присвячену 100-літ-

тю Церкви.

На час прибуття українців в Америці вже існували православні парафії Російської та Грецької Церков. Але українське православ'я в Америці виросло з бажання розбудувати

(Закінчення на стор. 4)

Учасники відкриття виставки „Українські православні пастирі у Новому світі: Митрополити УПЦ США“. (Фото: Левко Хмельковський)

Звинувачення у США вимагає конфіскації майна Манафорта

„Голос Америки“

ВАШІНГТОН. – У США звинувачення вимагає конфіскації майна колишнього керівника президентської кампанії Дональда Трампа політтехнолога Пола Манафорта та його партнера Річарда Гейтса, включаючи чотири об'єкти нерухомості в Нью-Йорку та Вірджинії.

Про це йдеться у звинуваченні, оприлюдненому на веб-сторінці Департаменту юстиції США.

З 2006 по 2015 роки П. Манафорт та Р. Гейтс виступали незареєстрованими агентами і провадили багатомільйонну лобістську кампанію в Сполучені Штатах на замовлення уряду України, Партії Регіонів, Віктора Януковича та „Опозиційного блоку“.

Звинувачення заявляє, що П. Манафорт вів розкішне життя в США, ухиляючись від сплати податку на дохід. В результаті діяльності, котра стосувалася України, П. Манафорт та Р. Гейтс отримали десятки мільйонів доларів доходу. Ці гроші вони незаконно використовували для придбання предметів розкошу для себе та своїх сімей, нерухомості на мільйони доларів, товарів та послуг, фінансування інших витрат.

П. Манафорт приховував джерело походження грошей від Департаменту фінансів США,

Департаменту юстиції США та інших, а також надавав неправдиву інформацію банкам. Для того, щоб приховати ці виплати від влади США, з 2006 по 2016 роки, П. Манафорт та Р. Гейтс відмивали гроші використовуючи ряд американських та чужоземних компаній, партнерств та приховані банківські рахунки, зокрема на Кіпрі.

В той же час, вони неодноразово інформували своїх податкових бухгалтерів про відсутність у них закордонних рахунків, намагаючись приховати доходи від податкової служби США.

Через офшорні рахунки, що фігурують в звинуваченні, загалом перейшло понад 75 млн. дол. З них П. Манафорт відмив понад 18 млн., а Р. Гейтс – 3 млн. дол.

Р. Гейтс допомагав П. Манафортові отримувати гроші з офшорних рахунків, твердить обвинувачення. Він також користувався цими рахунками для фінансування особистих витрат, включаючи іпотеку, оплату за навчання дітей, декорування своєї резиденції в Вірджинії.

П. Манафорт використав всього 32 установи в своїх схемах, включаючи Європейський Центр за сучасну Україну, який було створено в 2012 році в Бельгії, щоб представляти Партію

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Австрія не дає візи з Криму

ВІДЕНЬ. – 3 листопада Австрія через скарги Росії на відмову у візах для групи журналістів з Криму нагадала Москві, що мешканці окупованого українського півострова мають і далі звертатися по шенгенські візи тільки до консульських установ країн Європейського Союзу в Україні. Крім того, країни ЄС не визнають паспортів, які видає на території Криму насаджена там російська влада. Тим, хто звертається на території сусідньої з Кримом Росії, відмовляють автоматично, якщо тільки їм не вдається приховати своє кримське походження. (Радіо Свобода)

■ Порошенко подав декларацію

КИЇВ. – 3 листопада Президент України Петро Порошенко додатково задекларував понад 1 млн. грн. доходів, отриманих від вкладів у Міжнародному інвестиційному банку. 30 жовтня 2016 року П. Порошенко подав свою електронну декларацію про понад 26 млн. дол. на банківському рахунку, права власності у понад 100 компаніях в Україні, Росії, Польщі, Іспанії, на Кіпрі, Британських Віргінських островах та у Нідерландах, платню у сумі 121 тис. грн. та інвестиційні прибутки у сумі понад 59 тис. грн. Він має будинок у селищі Козин під Києвом, також в Козині три земельні ділянки, у Києві три земельні ділянки, дві квартири. У серпні цього року Національне агентство із запобігання корупції у П. Порошенка за 2015-2016 роки не виявило ознак незаконного збагачення. (Радіо Свобода)

■ Придбали зайві наплечники

КИЇВ. – 3 листопада Національне антикорупційне бюро України показало схему розтрати бюджетних фондів при закупівлі наплечників для Міністерства внутрішніх справ, що завдало державі понад 14.5 млн. грн. збитків. Восени 2014 року приватна особа, користуючись особистими стосунками із заступником міністра внутрішніх справ, стала організатором закупівлі 5,000 наплечників для потреб Національної гвардії по 2,899 грн. за одиницю, хоча на складах було 2,000 невикористаних наплечників. („Укрінформ“)

■ Ігор Бакай затриманий в Росії

МОСКВА. – 31 жовтня у Москві за підозрою у шахрайстві затримали колишнього керівника Державного управління справами України часів Президента Леоніда Кучми, колишнього голову правління компанії „Нафтогаз України“ Ігоря Бакая. Московський суд арештував його 12 листопада. У 1990-ті роки він заробив собі мільярди на торгівлі російськими енергоресурсами. У 1994 році Україна заборгувала Туркменістану за газ майже 800 млн. дол. Туркменістан припинив постачання газу. Уряд вирішив, що всі поставки газу в Україну має здійснювати компанія „Республіка“, яка належала І. Бакаю. Він отримував газ в обмін на українські товари, вивозив їх з України та продавав за ринковими цінами. („Укрінформ“)

■ Україна продає більше м'яса

КИЇВ. – Обсяги експорту української м'ясної продукції у січні-вересні цього року збільшилися проти відповідного періоду 2016 року майже в 1.5 раза – з 271 млн. дол. до 397 млн. дол. Про це поінформував 6 листопада заступник директора Національного наукового центру „Інститут аграрної економіки“ Микола Пугачов. Найбільше м'ясної продукції закупили Єгипет, Нідерланди, Ірак, Білорусь та Азербайджан. Постійними великими імпортерами залишаються також Гонг-Конг, Німеччина, Грузія та Казахстан. („Укрінформ“)

■ Домовилися про вилов риби

РОСТОВ-НА-ДОНУ, Росія. – Україна і Російська Федерація досягли домовленостей щодо вилову риби в Азовському морі у 2018 році. Це сталося під час сесії Українсько-Російської комісії з питань рибальства в Азовському морі, що відбулася 24-26 жовтня. Узгоджено обсяги вилову основних промислових риб і визначено національні квоти вилову на 2018 рік. („Укрінформ“)

ПРОБЛЕМА ДОНБАСУ

Що привіз до Києва Курт Волкер

Петро Олещук

Чергова візита Курта Волкера до Києва відбулася навдивовижу тихо. Після двогодинної зустрічі спецпредставника США єдине, що було озвучено для преси – це інформація про обговорення звільнення українських заручників.

На даний момент сам К. Волкер став багатого менш „говірким“. Принаймні, у порівнянні з першими днями виконання своїх функцій, коли він щедро роздавав інтерв'ю та робив приємні для українців заяви про рішуче відстоювання територіальної цілісності нашої країни.

Власне, мовчання почалося приблизно з початку регулярних зустрічей представника Державного департаменту зі своїм російським „візаві“ – Владиславом Сурковом. Остання з них відбулася в жовтні у Белграді й також супроводжувалася мовчанням усіх сторін, навряд чи випадково.

Єдина важлива заява К. Волкера під час останніх відвідин Києва стосувалася введення миротворців в окуповані райони Донбасу. Він навіть висловив переконаність, що ще до нового року ухвалить резолюцію Ради безпеки ООН, яка врегулює це питання.

Тепер найцікавіше. Ця резолюція можлива лише за однієї умови. Росія буде підтримувати її під час голосування, або щонайменше не ветоуватиме, тобто схвалить неявно. Але у будь-якому випадку ця резолюція має бути узгоджена з Росією, інакше документ не матиме перспектив.

Очевидно, саме обговоренню змісту резолюції Радбези ООН щодо миротворців і присвячені численні зустрічі за „зачиненими дверима“ В. Суркова та К. Волкера. Схоже, саме зміст резолюції і примушує учасників переговорів максимально приховувати конкретні домовленості. Ми можемо намагатися відновити їх зміст лише опосередковано, на основі певних заяв та практичних кроків.

Очевидно, прямий стосунок до домовленостей має ухвалення Верховною Радою 6 жовтня законопроект про продовження на рік „особливого порядку самоврядування“ в окремих районах Донецької і Луганської області. Оскільки це відбулося буквально напередодні белградської зустрічі В. Суркова та К. Волкера, видається, що саме „особливому статусу“ частини Донбасу і надається особлива вага у формулюваннях, які, зрештою, будуть покладені в основу як резолюції Ради безпеки ООН, так і конкретного механізму врегулювання.

Заручившись підтримкою Верховної Ради та президента задля ухвалення даного закону, К. Волкер засвідчив принципову договороздатність України, та, очевидно, запропонував В. Суркову засвідчити власну готовність брати участь у врегулюванні.

Тут є ще один важливий момент, про який варто згадати. Адже як показує розвиток ситуації останнім часом, канал Волкер-Сурков – не єдиний інструмент у спілкуванні Москви, Києва та Вашингтону.

В останньому номері російського видання „Новое время“ вийшла стаття, присвячена колишньому главі адміністрації Президента Леоніда Кучми – Вікторові Медведчуків. У ній стверджується, що останнім часом політичні позиції спецпредставника України з гуманітарних питань в Мінській контактній групі лише посилюються. У першу чергу завдяки тому, що саме В. Медведчук керує „каналом номер один“ в комунікації Москви та Києва. Як зазначає колишній депутат російської Держдуми Ілля Пономарьов, Володимир Путін вважає, що „всі питання в Україні можна вирішувати тільки з

однією людиною. І це Медведчук“. За останні кілька років, попри заборону прямих авіасполучень між Україною і Росією, В. Медведчук 84 рази літав з Києва до Москви. І відбувалося це з дозволу Банкової.

Поява саме зараз інформації про канал комунікації у особі В. Медведчука цікава тим, що він – автор одного з перших „мирних планів“ щодо врегулювання конфлікту на Донбасі. І цей „мирний план“, хоча і був запропонований давно, продовжує циркулювати під різними назвами. Наприклад, деякий час тому його „експортний варіант“ був відомий як „формула Штайнмаєра“ або „план Євро“. Сутність його полягає у реалізації „політичної частини“ Мінських домовленостей. Зокрема – в ухваленні законів про особливий статус окупованих районів Донбасу, про проведення виборів на цих територіях, про амністію для учасників подій на Донбасі і, зрештою, про закріплення особливого статусу Донбасу в Конституції України.

Не виключаю, що і „план Медведчука“ обговорюється у середовищі політичного естеблїшменту і на міжнародному рівні. Принаймні, це б пояснило, чому треба зараз напускати стільки „туману“ щодо конкретного змісту домовленостей щодо „миротворчої“ резолюції ООН.

При цьому, як засвідчують інші публікації, Росія готова у „миротворчій резолюції“ визнати деякі положення, які відрізняються від її початкової позиції. Зокрема, якщо спершу Росія вважала, що в окуповані райони Донбасу досить ввести миротворців на лінію розмежування сторін, то тепер вона нібито готова обговорювати ідею про введення збройних контингентів на всю територію конфлікту. Однак, очевидно, будь-які поступки у формулюваннях з боку Москви можливі лише в обмін на інші поступки. Тому, схоже, в Кремлі досить недовольно натякнули, що чекатимуть від Києва подальшої реалізації політичної складової „Мінських домовленостей“.

Якщо подивитися на питання під таким кутом, то стає зрозумілим, чому українська влада так поспішала з проектом „особливого порядку на Донбасі“, котрий реально поки що не діє. Очевидно, це розглядалося як сигнал для Москви про готовність до подальшого обговорення політичних рішень.

Вимальовуються три сценарії.

1. Введення миротворців, на яке Росія погодиться після практичної реалізації названого вище плану (вибори, закон про особливий статус, амністія та зміни до Конституції), що може наштовхнутися на опір на рівні Верховної Ради.

2. Введення миротворців та формування тимчасових адміністрацій на території окупованих районів Донбасу під керівництвом ООН. Ця ідея популярна серед української сторони, однак, суперечить „Мінським домовленостям“, і не знайде підтримки з боку Росії.

3. Збереження статус-кво на невизначений термін.

Водночас, для Президента Петра Порошенка важливо показати успішність реалізації „мирних ініціатив“ та реальний прогрес у врегулюванні до виборів 2019 року. Тож схоже, що впевненість К. Волкера в якнайшвидшому ухваленні резолюції ООН не видається такою вже безпідставною. Покищо триває „човникова дипломатія“, сторони обмінюються позиціями, які не поспішають оприлюднювати. Значить, мова йде про непрості та компромісні рішення. Тому і „хизуватися“ ними ніхто не поспішає.

„Газета по-українськи“

Петро Олещук – політолог, Київ.

Передплачайте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діаспори
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

КРАПКА НАД „І“

Президент на двох стільцях

Микола Княжицький

Петро Порошенко прийшов до влади у результаті „віденської змови“. Зняття з виборів Віталія Кличка і підтримка з боку Дмитра Фірташа та Сергія Льовочкіна стали запорукою перемоги П. Порошенка на президентських виборах. Цей крок був політичним, а не злочинним.

Згодом ми були свідками, як основний конкурент П. Порошенка на виборах – Юлія Тимошенко – захищала медіа тих же Д. Фірташа і С. Льовочкіна, коли чинний президент хотів позбавитися від цієї залежності. На наступних парламентарних виборах П. Порошенко створив, здавалося б, найсильнішу політичну команду. Тут і інтелектуали, патріоти, і при служники свити Віктора Януковича, і команда С. Льовочкіна, а молоді колишні журналісти, що готові накинутися на будь-якого ворога.

Але ця команда програла. Вибори за партійними списками виграв „Народний фронт“, партія Арсенія Яценюка, Олександра Турчинова, Андрія Парубія, Арсена Авакова і Миколи Мартиненка. В той час саме ці люди формували кістяк Фронту. Вони і були основною рушійною силою Майдану. А. Яценюк був його обличчям, О. Турчинов – стратегом, А. Парубій – оборонцем, А. Аваков – тактиком і М. Мартиненко – фінансистом.

Я не применшую пожертви кожного громадянина, що вийшов на Майдан, і інших його керівників, як от В. Кличко і Олег Тягнибок, членів Ради Майдану. Але кістяком Майдану, що переміг, були саме ці люди. Програла тоді С. Льовочкін, що намагався через маніпуля-

ції Майданом маніпулювати В. Януковичем, і Андрій Клюєв, який будував для В. Януковича інші лінії захисту. Обидва робили це з підтримкою Росії.

Після початку російської агресії та ж команда „Народного фронту“ взяла на себе відповідальність за те, щоб країна не стала окупованою повністю і не була знищена. Звичайно, це не вийшло зробити без втрат, але Україна нарешті відбулася.

Для зовнішнього ворога команда „Народного фронту“ (а тоді ще „Батьківщини“) стала найбільшим противником, якого було доручено знищувати як зовнішніми, так і внутрішніми засобами. П. Порошенко при владі став для Росії компромісною фігурою, і „віденська змова“ не була лише домовленістю між Д. Фірташем, С. Льовочкіним і П. Порошенком.

Це була домовленість між Росією і П. Порошенком. І вже не перша. Кожен український президент приходив до влади завдяки підтримці Росії, а згодом, відчувши себе керівником незалежної держави, зраджував цю підтримку.

Так сталося з Леонідом Кучмою, що переміг на проросійських гаслах, а згодом писав – „Україна – не Росія“. Те саме було і з В. Януковичем, який своєю ініціативою Угоди про асоціацію зрадив східного партнера. Лише подальший шантаж і погрози змусили його змінити точку зору. Віктор Ющенко, який став президентом всупереч Росії, стараннями того ж Д. Фірташа якраз і пішов на домовленості, що не дозволили побудувати ефективну державу, а згодом, фактично передав владу проросійському канди-

(Закінчення на стор. 18)

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

Як українську молодь перетворюють на безжалісних вбивць

Наталія Заболотна

У Харкові підлітки розважалися стріляючи по людях з балюкону багатоповерхівок.

На Житомирщині 17-річну дівчину вбили подружки з своїми приятелями через борг сумою 500 грн.

У Києві сімейна молода пара викрала чуже немовля прямо у дитячому садочку.

Автомобіль 20-річної харків'янки влетів на тротуар і вбив шестеро людей.

Все це – картина останніх тижнів в Україні. Картина життів та смертей – смертей, у яких винні дуже молоді люди.

Обставини всіх цих історій різняться між собою. Але вони об'єднані однією рисою: відсутністю поваги до інших людей, до їхньої безпеки та життів. В Україні виросло покоління, яке не розуміє персональних кордонів, яке не поважає іншу особистість, для якого чуже життя не є священною та беззаперечною цінністю. Покоління, яке готове красти дітей, вбивати кулаками, автомобілями чи стріляючи з балюкону.

Було б дуже спокусливим пояснити всі ці випадки соціальними факторами – бідністю чи незахищеністю. Але страшна хвороба неповаги насправді не залежить від матеріального статусу.

Бо донька заможної сім'ї Олена Зайцева, яка наразі очікує суду у Харкові через загибель шести пішоходів, своєю манерою водити машину виказала таку саму байдужість до інших, як і ті молоді люди на Житомирщині, що вбили подружку через 500 грн. – суму, яка для них, певно, перевищила вартість не тільки чужого життя, а й власних життєвих перспектив.

Отже, витоки цієї катастрофи, яку ми наразі переживаємо, мають не матеріальний, а суто ідейний характер. Світоглядний і гуманітарний. Україна за роки незалежності виростила покоління, яке живе у вимірі насильства, а не тих цінностей, на яких будується цивілізоване

суспільство. Історично, благодатним ґрунтом для цього покоління була радянська неповага до людської гідності.

Тотальна неповага, ніби розпорошена у повітрі, отруювала усі сфери життя від поїздки громадянським транспортом до обслуговування у лікарні чи крамниці.

І це, в певному сенсі, логічно: бо СРСР у своєму цивільному вимірі був грандіозним додатком до системи в'язниць та Гулагів, з їхньою специфічною культурою взаємодії між людьми.

Культурою насильства, в якій людина, що має фізичну перевагу чи займає вищу позицію в ієрархії, автоматично дозволяє собі що завгодно по відношенню до тих, хто знаходиться в іншій позиції або не може дати відповідь з використанням грубої сили.

Незалежна Україна не побачила в цій тоталітарній, брутальній неповазі до людської гідності проблеми і не лікувала її. Більше того – в наш час ця неповага ще й додатково культивувався. Невігластво вітчизняних чиновників найвищого рівня, їхня суто кримінальна поведінка та комунікація на публіці привчає дітей до віддзеркалення. При цьому про власних дітей, які можуть стати жертвами цієї агресивної обстановки, наші державники чомусь не думають.

Додамо, що покоління дітей, які зростали з початку 1990-их років, дуже часто не мало елементарної батьківської уваги, бо надто багато громадян через економічні обставини залишили батьківщину аби працювати за кордоном. І тому їхня участь у вихованні дітей була обмеженою: вони билися за можливість прогодувати своїх нащадків, які залишилися в Україні, і надсилали сюди гроші.

Про ту соціальну адаптацію, яку має надавати родина у здорову суспільстві, не йшлося.

Ну а держава, прекрасно знаючи про цей факт і усвідомлюючи його можливі негативні

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Привезли російський танк

ЧЕРНІГІВ. – Підбитий російський танк Т-72 встановили 28 жовтня на території військово-історичного музею як експонат. Танк підбили за 30 кілометрів від Донецька рік тому. Проте забрати його з лінії розмежування без ризику для життя військових вдалося тільки тепер. Бойовий трофей перебуває у відкритому доступі та нагадує про присутність російських військ на Донбасі. (Радіо Свобода)

■ Пункти пропуску працюватимуть менше

КИЇВ. – Контрольні пункти в'їзду-виїзду через лінію розмежування у зоні конфлікту на Донбасі з 29 жовтня перейшли на зимовий графік. Час роботи усіх пунктів стає меншим для забезпечення життя мирного населення, яке перетинає лінію розмежування, оскільки світла пора доби зменшується, а в темний час підвищуються ризики обстрілу з боку незаконних збройних формувань. Наразі у Луганській області діє лише один пункт – „Станиця Луганська“. Ще чотири пункти – „Майорське“, „Мар'їнка“, „Новотроїцьке“ та „Гнутове“ діють у Донецькій області. (Радіо Свобода)

■ Вибух призвів до жертв

КИЇВ. – 28 жовтня рідні, близькі та колеги прощалися у Києві з підполковником міліції у відставці Михайлом Мормілем, який загинув внаслідок теракту. 25 жовтня, біля входу до будинку, де розташована редакція телеканалу „Еспресо TV“, стався вибух, унаслідок якого загинув також особистий охоронець народного депутата Ігоря Мосійчука – 31-річний старший сержант поліції Руслан Кушнір. Сам народний депутат, політолог Віталій Бала і ще двоє перехожих отримали поранення. („Укрінформ“)

■ На вулицях стало небезпечно

КИЇВ. – У перші дні листопада в Україні сталося кілька випадків стрілянини на вулицях міст. 5 листопада у Хмельницькому сталася стрілянина між двома групами людей, внаслідок якої поранені п'ятеро учасників сутички. У центрі Харкова 4 листопада невідомі обстріляли автомобіль, водій якого загинув на місці. У Дніпрі квартирні крадіжки застосували гранати та вогнепальну зброю і поранили п'ятьох правоохоронців у ніч з 4 на 5 листопада. Нападникам вдалось втекти. (BBC)

■ Вбили патріота України

СІВЕРСЬКОДОНЕЦЬК, Луганська область. – 3 листопада в місті, яке з 2014 року є адміністративним центром Луганщини, знайшли мертвим керівника місцевої фракції „Блюку Петра Порошенка“ 55-річного Сергія Самарського. Тіло політика знайшли недалеко від будинку, де він жив, з розбитою головою. Він був одним з ініціаторів рішення міської ради щодо визнання Росії агресором. (BBC)

■ Побили дипломата США

КИЇВ. – На Майдані Незалежності 4 листопада побили дипломата, повідомив керівник відділу Шевченківського управління поліції Ігор Падюк. Поліція відкрила кримінальне провадження за умисне нанесення тілесних ушкоджень. Правоохоронці не уточнюють прізвища дипломата, проте, за даними видання „Обозреватель“ постраждав співробітник Посольства США Омар Карденті. (Радіо Свобода)

■ Навчають української мови

КИЇВ. – Допомогають розмовляти українською мовою добровольці у 20 містах України. Безкоштовні курси тривають від вересня до травня. У Севастополі 50 осіб записались на курси, у Львові курси з української мови діють при кількох університетах. 15-ий рік працює при Українському Католицькому Університеті школа української мови та культури. Сюди найчастіше звертаються представники української діаспори з США та Австралії, науковці, політологи, соціологи з інших країн, а також дипломати, які працюють в Україні. Зокрема, ученицею школи була Посол Франції в Україні Ізабель Дюмон. (Радіо Свобода)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Масові арешти у Росії

МОСКВА. – 5 листопада у Москві та інших російських містах затримали 380 осіб. Серед затриманих – добровольці передвиборного штабу Олексія Навального з міста Владимира та прихильники В'ячеслава Мальцева, який раніше оголосив про акції у Москві. У жовтні телеканал В. Мальцева „Артпідготовка“ визнали екстремістським і заборонили на території Росії. На думку Федеральної служби безпеки учасники „руху Мальцева“ готували напади на поліцейів 4 і 5 листопада. В. Мальцев – опозиційний політик, журналіст та громадський діяч. За свої погляди систематично зазнає переслідувань з боку режиму Володимира Путіна. („Громадське“)

■ Арештовано американку в Зімбабве

ГАРЕ, Зімбабве. — Поліція в столиці заарештувала громадянку США за образу Президента Роберта Мугабе. Марта О'Даневен, котра працює для місцевої телевізійної станції в Гарі, була арештована 3 листопада за те, що написала в соціальній мережі Твітер про імпортування люксових авт марки Ролс-Ройс до цієї бідної країни. Вона не назвала президента по імені, але написала про жінку і дітей „гобліна“, які це робили. Незалежна африканська преса недавно писала про ці дії президентської родини. Цей арешт є перший відколи уряд створив Міністерство кібербезпеки минулого місяця після поширених протестів проти президента, котрий керує країною від часу проголошення незалежності 1980 року. („Newsweek“)

■ Відкрито архіви про замах на Кенеді

ВАШІНГТОН. — Згідно з законом з 1992 року, Національний архів США мусить відкрити свої матеріали про вбивство Президента Джона Кенеді не пізніше як 25 років після підписання закону. Закон дозволяє президентові тримати деякі матеріали засекреченими в інтересах національної безпеки. Від кінця 1990-их років архів вже відкрив 88 відс. матеріалів у збірці про замах на Дж. Кенеді. Починаючи з 24 липня, архів оприлюднив понад 7,300 нових документів у трьох збірках. Уряд затримав ще 29 тис. документів, але Президент Дональд Трамп сказав 26 жовтня, що плянує оприлюднити їх поступово. Остання течка (з 3 листопада) має інформації про подорож вбивці Дж. Кенеді Лі Гарві Освальда до Мексики в 1963 році за два місяці перед замахом на Дж. Кенеді, де Л. Освальд відвідав Посольство СРСР. Звіт Центрального Розвідувального Управління (CIA) пише, що Федеральне Бюро Розслідувань (FBI) сказало, що Л. Освальд хотів отримати візу до СРСР. Серед інших документів є 20-сторінковий звіт FBI про комуністичну інфільтрацію організації за громадянські права „Southern Christian Leadership Conference“, яку очолював відомий афроамериканський провідник Мартин Лютер Кінг молодший. Звіт з березня 1968 року, за один місяць перед вбивством М. Кінга, пише, що 10 його радників мали зв'язки або були членами Комуністичної партії США. („USA Today“)

■ Савдійська Арабія перехопила ракету

ЕР-РІЯД, Савдійська Арабія. — Військово-повітряні сили (ВПС) Ємену 4 листопада вистрілили балістичну ракету на летовище в столиці Савдійської Арабії. Але Міністерство оборони Савдійської Арабії сказало, що воно перехопило й знищило ракету над північносхідною частиною міста, вживаючи оборонну ракетну систему „Патріот“. Міністерство оборони Ємену сказало, що ракетний напад „потряс савдіарабською столицею“ і був успішним. Міжнародне летовище ім. Короля Халіда повідомило, що воно працює нормально. Пізніше того дня коаліція під проводом Савдійської Арабії провела повітряні удари над Саною, столицею Ємену. Коаліція воює проти повстанців політичного релігійного руху Гуті, яких підтримує Іран, котрі скинули міжнародно визнаний уряд Ємену в 2015 році. Бюро людських прав при ООН встановило дотепер 13,829 смертей цивільних осіб в Ємені. Високопосадовець ВПС Ємену заперечив перехоплення ракети і додав, що конфлікт вступив у нову фазу, де „савдійські міста будуть під постійним прицілом“. („Newsweek“)

Прийшли з протестом до Посольства Росії

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Громадський рух „Українська Патріотична Альтернатива“ у складі представників Громадської організації Народного Руху України, Конгресу Українських Націоналістів, Української партії, УНА-УНСО, Спілки офіцерів України, „Просвіти“, ОУН(д), Молодіжного об'єднання „Грім“, Соловецького братства та ряду інших громадських організацій до 100-річчя біль-

шовицького перевороту в Росії 7 листопада провели акцію протесту біля Посольства Росії.

Плякати демонстрантів вимагали негайно закінчити війну проти України, звільнити українських заручників, що перебувають на окупованій території України, розпочати повернення всіх окупованих українських етнічних територій та відшкодування збитків від московської окупації за прикладом репарацій щодо нацистської Німеччини.

Громадські активісти під час акції протесту біля Посольства Росії. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Слово має Митрополит Антоній.

Виставка присвячена...

(Закінчення зі стор. 1)

національну Церкву.

100 років тому українці в США організували автономну Українську Православну Церкву. У 1924 році її очолив Єпископ Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ) Іван Теодорович, який отримав свячення від Митрополита Василя Липківського. В США і Канаді йому підпорядковувалось близько 300 парафій, 60 священників, а також 20 парафій було в Бразилії.

14 жовтня 1950 року в Нью-Йорку відбувся об'єднаний собор, на якому оголошено про утворення єдиної Митрополії УПЦ США. Митрополитом обрано Архієпископа І. Теодоровича, його заступником Архієпископа Мстислава Скрипника.

У 1971 році Митрополит Іван помер, його змінив Митрополит Мстислав, який в 1990 році був вибраний у Києві Патріархом УАПЦ. 12 березня 1995 року УПЦ США відійшла під юрисдикцію Константинопольського

Патріархату. Тепер УПЦ США очолює Митрополит Антоній Щерба.

На відкритті виставки промовляли директор Українського Історико-Освітнього Центру Наталя Гончаренко, Митрополит Антоній і науковець центру д-р Михайло Андрець. У церемонії взяв участь Архієпископ Даниїл.

У виставковій залі були показані фотографії, документи, відеофільми про Митрополитів УПЦ США І. Теодоровича, М. Скрипника, Андрія Кушака, Константина Багана, А. Щербу. Ці матеріали походять з зібрань о. Ігоря Губаржевського, о. Івана Галушака, о. Григорія Хомницького, Стефана Максим'юка, Наталі Капелюх, Петра Фединського та Українського Історико-Освітнього Центру. Були також дарунки Ярослави Французенко і парафії св. Володимира у Філадельфії. Науковець М. Андрець розповів присутнім про життя та діяльність митрополитів.

Виставка діятиме до 16 квітня 2018 року. Адреса: 135 Davidson Ave., Somerset, NJ 08873.

Д-р Михайло Андрець розповів присутнім про митрополитів.

На відкритті виставки промовляє директор Українського Історико-Освітнього Центру Наталя Гончаренко.

Помер Владика Андрій Сапеляк

ЛЬВІВ. – 6 листопада, на 98-му році життя, помер Єпископ-емерит Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Андрій Сапеляк. Він народився 13 грудня 1919 року в селі Ришкова Воля Ярославського повіту, був першою дитиною в українській селянській родині Михайла Сапеляка та Агафії Ярош і мав молодших братів та сестер Василя, Емілію, Марію та Ярослава.

У австрійському війську служив у чині підофіцера. Після закінчення Перемишльської гімназії вступив до Згромадження отців-сезезіян. 29 червня 1949 року був висвячений у священники. Вищу освіту здобув у Салезіянському університеті в Італії (Турин), факультет канонічного права.

1951 року о. А. Сапеляк організував у Франції Українську малу семінарію і був її першим ректором.

1961 року о. А. Сапеляка іменовано першим єпископом українських вірних у Аргентині, де він трудився 36 років. 1968 року разом з протопресвітером Борисом Арійчуком обраний до керівних органів Української центральної репрезентації в Аргентині.

Св. п. Владика Андрій Сапеляк (Фото: УГКЦ)

1997 року Владика Андрій повернувся в Україну. На 80-му році життя поїхав з пасторальною місією у Верхньодніпровськ Дніпропетровської області, де працював до 2014 року. У 2014 році переїхав у Винники до Львова, де проживав до смерті.

Владика А. Сапеляк відомий як діяч Вселенської Церкви: був членом комісії Східних Церков на II Ватиканському Соборі (1962-1966).

Департамент інформації УГКЦ

У Сидорові не забули патріотів

Олександр Вівчарик

СИДОРІВ, Тернопільська область. – День Покрови, День захисника України, День українського козацтва, а також 75-річчя створення УПА 14 жовтня святкували в селі Сидорів. Люди тут патріотичні й не байдужі. Тільки в лавах Січових Стрільців загинули на початку XX ст. 14 мешканців села. В УПА воювали 54 жителів Сидорова.

Віче до Дня захисника України відбулося біля символічної могили борцям за волю України, яку насипали 1990 року. Жителі села прийшли до могили з корогами відразу після Служби Божої у храмі Різдва Пресвятої Богородиці Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ). Провів Молебень і освятив пам'ятник о. Євген Тучапський.

До присутніх звернувся з промовою сільський голова Микола Світловський. Він наголосив, що жителі Сидорова були в козацькому війську уродженця сусіднього Гусятина Северина Наливайка, у війську гетьмана Богдана Хмельницького, у загонах численних повстанців.

25 липня 1920 року в бою під Сидоровом

Окрема кінна дивізія армії УНР з підтримкою жителів села розгромила більшовицьку кінноту і два полки 123-ої пішої бригади.

У нинішній війні особливо відзначився у війні з російськими зайдами Михайло Балук, який, незважаючи на численні поранення, вижив і зараз передає свій досвід захисника України молоді.

М. Світловський попросив мене виступити на вічу. Адже мій тато Ілля Вівчарик і дядько Михайло Вівчарик народилися і вирости в цьому селі, були членами ОУН і стрільцями УПА. Вони після арешту були засуджені на 10 років каторги, яку відбували у концтаборі міста Інти на півночі Росії. Додому їм повернутися не дозволили, тому мій тато знайшов вічний спочинок у Смілі, на Черкащині, а дядько – у Добромилі, на Львівщині.

Я розповів про своє враження від відвідування села, про те, що поєднує Тернопільщину і Черкащину, на якій я зараз живу. Відповіддю були спомини тих, хто знав мого батька. Я дізнався чимало нового. А наступного дня принесли мені світлини тата, яких я не мав.

Рідна земля для нас священна. Це я особливо відчував на батьківщині батька.

Урочиста хода від церкви до пам'ятника борцям за волю України в Сидорові. (Фото: Олександр Вівчарик)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Полегшено допомогу потребуючим

ДІКІНСОН, Техас. — Від вересня у Тексасі (і принаймні 12 других стейтах) є закон, який забороняє стейтовим інституціям провадити діловодство з бізнесами, які бойкотують Ізраїль. Місто Дікінсон на передмісті Гюстону дуже потерпіло від гурагану „Гарві“, отримуючи 50 інчів дощу за 72 години при кінці серпня. 11 жовтня місто почало приймати заяви індивідуальних осіб на фінансову допомогу для відбудови їхніх домів, які були пошкоджені гураганом. У заяві була вимога, що заявник має ствердити, що не бойкотує Ізраїль і не бойкотуватиме під час контракту. Американська спілка для громадських свобод (ACLU) скритикувала це як „грубе порушення Першої поправки“ до Конституції США. Міська рада 24 жовтня відтягнула цю вимогу до індивідуальних осіб. Однак, адвокат міста сказав, що бізнеси таки будуть змушені дотримуватися закону. („The Dallas Morning News“)

■ Що думають американці про зброю?

ПРІНСТОН, Нью-Джерсі. — Відома компанія опитувань „Гелуп“ оприлюднила 23 жовтня висліди свого найновішого опитування про те, яку вагу надають виборці поглядам політичних кандидатів про контроль над зброєю індивідуальних осіб. Опитування проведено після недавнього масового вбивства у Лас-Вегасі, Невада. 61 відс. сказало, що контролю над зброєю є одним з важливих факторів, коли вони вибирають кандидата, за якого голосуватимуть. Два роки тому ця цифра була 54 відс. Тільки 12 відс. вважають, що ця справа є неважливою. Але майже чверть (24 відс.) зареєстрованих виборців сказали, що голосуватимуть тільки за кандидата, який розділяє їхню думку про контроль над зброєю. („www.gallup.com“)

■ Мряка перешкодила плянам Трампа

СЕУЛ. — Густа мряка 8 листопада перешкодила плянам Президента Дональда Трампа під час останнього дня його відвідин Південної Кореї. Разом з південнокорейським Президентом Мун Дже-ін він мав провести несподівану, неоголошену візиту до демілітизованої зони між Південною і Північною Кореєю. Його гелікоптер двічі пробував, але не зміг приземлитися в тумані. („Reuters“)

■ Залога заборонила співати гимн

АТЛАНТА, Джорджія. — На летовищі в Атланті 14 жовтня мав приземлитися літак, який віз труну з тілом вбитого вояка, 29-літнього старшого сержанта Дастіна Врайта, котрий загинув 4 жовтня у бою в Ніжері. Пасажирика Памела Гавдрі, вдова капітана, перед приземленням довідалася про це і захотіла вшанувати вояка співанням національного гимну під час церемонії передання тіла. Вона запросила інших пасажирів долучитися до неї. Деякі погодилися, а деякі відмовилися. Але члени екіпажу заборонили це, кажучи що авіалінія „Дельта“ не дозволяє співати гимн, бо це може образити пасажирів з інших країн. П. Гавдрі зняла відео зі зворушливою військовою церемонії і виставила його у соціальній мережі Фейсбук, обурено пояснюючи, що сталося. Її відео скоро побачило майже 1 млн. осіб і це привернуло увагу авіалінії. Представники „Дельти“ скотактувалися з нею і щиро вибачилися, визнаючи свою помилку. („The Hill“)

■ Міністер засудив коментарі дипломата

БЕЛГРАД, Сербія. — Міністер оборони Сербії Олександр Вулін, знаний зі своїх проросійських поглядів, 24 жовтня гостро скритикував коментарі дипломата США, котрий сказав що Белград мусить вибирати між Росією і Заходом, якщо він хоче приєднатися до Європейського Союзу (ЕС). Заступник Секретаря США для європейських і євроазійських справ Гойт Браєн І сказав 23 жовтня у Белграді, що „не можна сидіти одночасно на двох стільцях, особливо якщо вони далеко віддалені“. Сербія формально шукає членства в ЕС, але під натиском Росії, свого традиційного союзника, поступово котиться в сторону Кремля. („Fox News“)

Москва нарешті занервувала

Під приціл спецслужб США потрапили закордонні рахунки і нерухомість російських багатіїв. Доля грошей і маєтків вирішиться у лютому 2018 року. Дуже можливо, що московська олігархія втратить несправедливо нажите майно, котре досі, як здавалося високопоставленим злодіям, надійно сховане в закордонних банках та офшорних юрисдикціях.

Все почалося з американського закону про нові санкції проти Росії, підписаного Президентом Дональдом Трампом 4 серпня цього року. Цей надважливий документ передбачає можливість фактичного конфіскування грошових російських ресурсів, які у США викличуть сумніви. З цією метою кожного року секретар Департаменту фінансів США, за узгодженням з директором ЦРУ і державним секретарем, повинен буде надавати відповідним комітетам Конгресу розлогу доповідь про провідних політиків і олігархів Росії, їх особисті маєтки, джерела доходів, бізнес-інтереси, а також про бізнеси їхніх дружин, дітей і родичів.

Російська еліта панічно занервувала. Відкрита інформація про реальний стан речей у цьому напрямі для неї – гірше смерті.

Дана доповідь має бути оприлюднена наприкінці січня – на початку лютого 2018 року. Особливістю події буде та неприємна для росіян обставина, що будь-яка особа дістане вільний доступ до тієї доповіді і зможе довідатися все про активи, рахунки і підприємства осіб, перерахованих у звіті. Іншими словами, напередодні президентських виборів в Росії може вибухнути не одна інформаційна антипутінська бомба.

Згідно з недавно оприлюдненим звітом американського бюро економічних досліджень, росіяни переховують лише в офшорах понад 1 трлн. дол. Загалом на цих рахунках зберігаються фонди, що дорівнюють 75 відс. національного доходу всієї Росії.

Подібно до того, що на цей раз акулам великого російського капіталу не буде куди сховатися. Наймовірніший розвиток подій виглядає так: після оприлюднення доповіді закордонні активи російських чиновників і олігархів будуть, для початку, заморожені, відтак значну частину їх буде конфісковано – під тим приводом, що вони набуті у висліді незаконної або злочинної діяльності. Ось тоді, швидше за все, в Росії спалахнуть значні чвари і водночас – почнеться неабиякий тиск на Президента Володимира Путіна – він змушений буде відмовитися від крайнього безрозсудства у зовнішній політиці, яким лякає світ сьогодні.

ІСТОРІЯ

Незламних підпільниць шанують нащадки

Патріоти з села Біще Марія Болюх, Михайло Лис (в центрі) та Микола Болюх, смертельно поранений в Урмані.

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – У рік 75-річчя створення УПА на Тернопіллі з глибокою пошаною згадують славних землячок, котрі мужньо боролися за незалежність України: уродженку села Шибалин, зв'язкову Головного Командира УПА Романа Шухевича Галину Дидик („Анну“), активну членкиню ОУН і УПА, зв'язкову Р. Шухевича Іванну Лету з села Рай, Ганну Гунько („Віру“) – дружину керівника Служби Безпеки Миколи Арсенича („Михайла“), котра загинула в 1947 році у криївці біля села, зв'язкових УПА Ірину Бабунюк („Ніну“), Катерину Лужецьку, Марію Островську, Любов Гусак з села Вербів, Володимиру Федик („Галину“) з села Мечишів, Євдокію Ковальчук (село Саранчуки), Теодозію Королишин („Колочу“) з села Жуків, Марію Болюх з села Біще, Наталію Михайлюк („Ластівку“) з села Тростянець, Марію Пальчак з села Шумляни, Анастасію Федик з села Лапшин, Ольгу Заяць (Мережак) з села Волиця (мешкає в Бережанах) та багатьох інших.

Г. Дидик була наймолодшою із семи дітей у родині, навчалася в Бережанській гімназії, де вступила до Пласту та ОУН. 5 березня 1950 року під час штурму будинку в селі Білогорща біля Львова Р. Шухевич загинув, а Г. Дидик встигла розкувати ампулу з отрутою, та воро-

ги не дали їй померти, засудили на 25 років концтаборів. 1979 року Г. Дидик померла. Похована в Бережанах. У рідному селі вдячні нащадки спорудили їй пам'ятник.

В. Федик („Галина“) виконувала важливі доручення ОУН. Двічі арештована. Під час відправлення в тюрму розкусила ампулу з отрутою. Таємниці підпілля залишилися для ворогів нерозкритими.

Боротьба за волю України не припиняється й сьогодні. І на це надихають подвиги нескорених підпільниць.

Володимира Федик

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Поштовий конверт з маркою на честь Галини Дидик.

ДО 80-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ТЕРОРУ

Росія приховує імена катів

Левко Хмельковський

26 жовтня опозиційне російське видання „Новая газета“ вмістило статтю журналіста Олексія Тарасова про події 1938 року, коли в СРСР лютував Великий терор.

Мешканка сибірського міста Канська Дарія Рубцова виявила у своєї 15-річної дочки Люби саморобні летючки в обороні двох арештованих вчителів і віднесла летючки до місцевого управління НКВД. Разом з дочкою арештували її подругу 14-річну Ганну Зініну. Обоє засудили до тривалої каторжної праці. Г. Зініна з в'язниці написала листа до Сталіна і за це була засуджена до розстрілу, який замінили на додаткове 10-річне ув'язнення.

Обидві вийшли на волю через 18 років після смерті Сталіна. 44-річна Л. Рубцова невдовзі померла від набутих у таборах хвороб, а її подруга жила довше. Смертельно хвора Л. Рубцова написала прохання до начальника управління МГБ підполковника Гоменюка про полегшення умов її ув'язнення. На заяві стоїть резолюція: „Відмовити“.

Історія, на жаль, типова для того часу, але автор статті повертає читачів до сучасності і робить висновок, що влада Росії затаїла усі документи про Великий терор 1937-1938 років й усіма засобами перешкоджає дослідникам знайомитися з ними в архівах. На противагу він наводить практику України, де архіви НКВД відкри-

ті для усіх.

Треба сказати, що у закритих для суспільства архівах Росії збереглися документи про страти численних українців, які жили на просторах Росії або були вивезені туди каральними органами.

У статті наведено дані про начальника Мінусінського оперативного сектора НКВД Андрія Алексева, який доповідав керівникові НКВД Миколі Єжову, що лише у 1937 році розстріляв 1,500 в'язнів, а 5 серпня 1938 року стратив 309 осіб, частину яких вбивав ломом, щоб заощаджувати набої. Загалом же за два роки було страчено у Мінусінську 4,500 в'язнів. Тепер ми не дізнаємося, скільки було серед них українців.

У архіві „Меморіалу“ я розшукав біографію А. Алексеєва. Старший лейтенант державної безпеки, росіянин, народився 1903 року, в НКВД служив з 1923 року, до 26 грудня 1937 року був начальником Мінусінського сектора НКВД Красноярського краю, а коли почалася „чистка“ катів Великого терору в лютому 1938 року арештований і засуджений, але у 1941 звільнений, судимість знята в 1944 році. В Росії частково реабілітований у 2002 році. Помер в 1944 році.

О. Тарасов пише у статті: „Історія Л. Рубцової не унікальна. Але що нового ми про себе дізнаємося, коли зануримося у подробиці сучасних справ – Варвари Караулової чи Павла Гриба? Коли найближчі родичі відмовляються від

погребів на Донбасі вояків? І не треба слів про матір-батьківщину, про державу. Ми для неї – не рідні, та й кого там запитаєш?“.

Так, Росія і далі проводить репресії проти своїх та чужинських громадян і приховує правду про них від народу.

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує

на

доповідь

кандидата філологічних наук
Фулбрайтівської дослідниці (2017-2018)

Ольги Полюхович

(Національний університет «Києво-Могилянська Академія»)

**«До питання радянськості Юрія Косача:
виклики, інтерпретації, реценція»**

**В суботу, 18 листопада 2017 року
о 5-й годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

EXCLUSIVE CLOSING COSTS SPECIAL

**Save \$1,000 or up to all closing costs with a UKRFCU mortgage
Easier to be approved than ever before!**

LIMITED TIME OFFER:

Loan Amount:
\$250,000 or more
Closing Costs:
UKRFCU pays: 100%
Borrower Pays: \$0

Loan Amount:
\$200,000 - \$249,999
Closing Costs:
UKRFCU pays: \$2,000
Borrower Pays: Balance

Loan Amount:
\$100,000 - \$199,999
Closing Costs:
UKRFCU pays: \$1,000
Borrower Pays: Balance

Terms and Conditions:

Available for purchase, internal and external refinances on primary residences. Investment properties and vacation homes not eligible. Loan amount minimum is \$100,000 to be eligible for Exclusive Closing Cost Special. Closing costs are inclusive of the mortgage application fee, appraisal fee, commitment fee, title service charges, and government recording fee. Borrower will be refunded. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the UKRFCU. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer. Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Offer is valid starting November 1, 2017.

Philadelphia | Jenkintown | Trenton | Feasterville
www.ukrfcu.com

Federally Insured by NCUA

Call our Mortgage Department today: 215-725-4430

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пластуни брали участь у „Вікенді вмілостей“

Учасники зустрічі на оселі „Вовча Тропа“. (Фото: Стефан Войцицький)

Тарас Будурович

ІСТ-ЧЕТГЕМ, Нью-Йорк. – 29 вересня-1 жовтня у таборі „Вовча Тропа“ відбувся „Вікенд вмілостей“, організований Осередком старших пластунів Нью-Йорку. Цю прогулянку започаткували кілька років тому для того, щоб дати можливість юнацтву здобути ті пластові вмілості, котрі вони

не мають можливості здобути на таборах.

Цього року у зустрічі брали участь майже 100 пластунів із Ньюарку, Пасейку, Йонкерсу, Гемпстеду, Олбані, Філядельфії, Нью-Йорку та пластунів-самітників. Серед них 84 юначок та юнаків, вісім виховників та кілька батьків-опікунів.

Для здобуття юнацтву було запропоновано шість різних вмілостей: стрільня з лука, стрі-

ляння з рушниці, етикет, їзда на велосипеді, природознавство та фотографія.

Незважаючи на прохолодну похмуру погоду, учасникам не бракувало піднесеного настрою та сміху, що лунав звідусіль. Усі заплановані події, включно із суботньою ватрою, успішно відбулися. Пластунам, які виконали вимоги вмілостей, видали посвідки під час закриття.

Юнацтво підготовляється до їзди на велосипеді.

Учасники вчаться стрільня з лука.

Бенкет присвятили 50-літтю СКУ

МОНРЕАЛЬ. – 22 жовтня в Домі української молоді відбувся святковий бенкет з нагоди 26-ої річниці Незалежності України та 50-ліття Світового Конгресу Українців (СКУ), який організував відділ Конгресу Українців Канади (КУК) в Монреалі.

З вітаннями виступили Посол України в Канаді Андрій Шевченко, депутат міської ради Монреаля Марк-Андрі Гадурі, президент КУК Павло Грод та президент відділу КУК в Монреалі Галина Головка. Рівнож прозвучали привітання від вірменської, грузинської, латвійської, литовської, польської та кримськотатарської громад. Ведучим бенкету був відомий український громадський діяч Орест Гуменний.

У своїй доповіді президент СКУ Євген Чолій зосередився на сучасних тривожних подіях в Україні та закликав українську громаду заохочувати міжнародне співтовариство допомагати Україні у захисті територіальної цілісності від війни Російської Федерації.

Учасники бенкету переглянули документальний фільм „50 років Світового Конгресу Українців“. На знак пошани відділ КУК подарував Е. Чолієві картину відомого українського мистця Володимира Забейди.

Завершився бенкет мистецькою програмою, яка включала виступи Юрія і Анни Коневичів, Ірини Павлів та ансамблю „Роса“ у складі Наталі Бедик, Дані Коленич і Соні Кулицької.

СКУ Учасники святкового бенкету в Монреалі.

Академія св. Юра вирушила у подорож

НЬО-ЙОРК. – 13 вересня студенти та вчителі Академії св. Юра залишили Нью-Йорк для першої щорічної подорожі. Три дні Академія провела в чудових Кетскільських горах на Оселі Спільки Української Молоді Америки в Еленвілі, Нью-Йорк.

Метою подорожі було дати можливість студентам краще пізнати один одного, ближче познайомитись з учителями, стати „ріднішими“ одне одному, а також побувати в іншому середовищі, навчитися нових речей і залишити собі на згадку чудові спогади.

На оселі були спортивні ігри, розваги в басейні, вечори танцю, заняття співом, походи в гори і головне – всі потоваришували!

Студенти також зустрілись і мали бесіду з о. Іваном Кащаклом, парохом Української католицької церкви Пресвятої Трійці в Кергонсоні, Нью-Йорк.

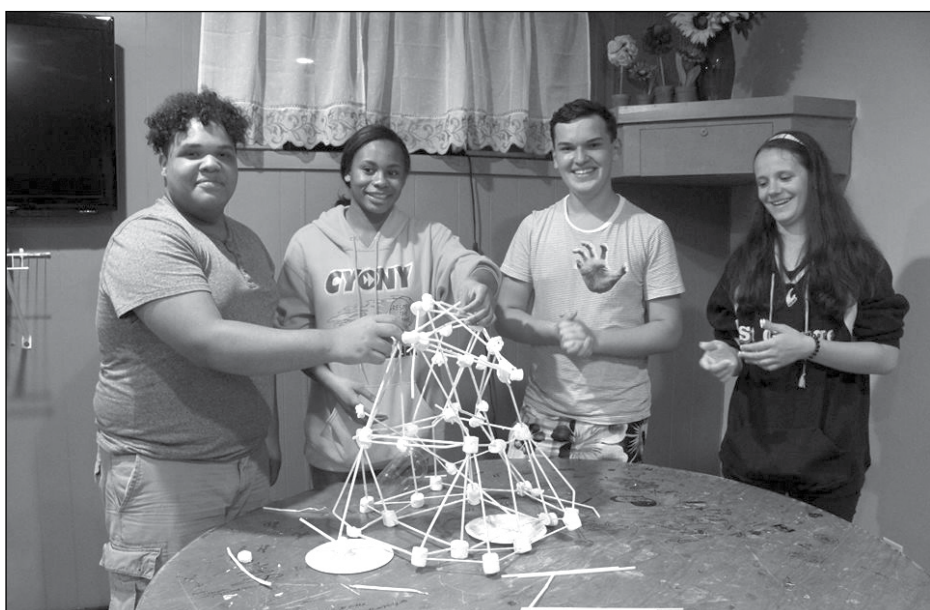
У грі, яку проводила нова вчителька Лілея Василько, учні були поділені на групи і їм було поставлене завдання збудувати якусь „споруду“, використовуючи тільки шматочки зефіру, соломинки та паперові чашечки. Учні усіх вразили своєю винахідливістю.

Учасники подорожі дякували працівникам оселі, СУМ та її керівникові Андрієві Стасіву за можливість здійснити цю чудову подорож.

Академія св. Юра

Академія св. Юра на оселі Спільки Української Молоді Америки в Еленвілі, Нью-Йорк. (Фото: Ірина Реєнт Савіано)

Учні та вчителі працюють над своїми „будівлями“.

Вшанування американського прапора.

Передали з США сучасне медичне обладнання

Олексій Павлюк

НОВІ САНЖАРИ, Полтавська область. – За сприянням Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК), учасниками якого є переважно американці українського походження, до медичного центру „Нові Санжари“ Національної гвардії України (НГУ), надійшло новітнє реабілітаційне обладнання закордонного виробництва.

Для ознайомлення із діяльністю центру та огляду придбаних лікувальних пристроїв на Полтавщині 18 серпня прибула голова ЗУАДК д-р Лариса Кий.

ЗУАДК співпрацює з Національною гвардією України від початку агресії Росії. Неодноразово передавали гвардійцям теплу білизну, дітей поранених та загинувших військовослужбовців заохочували різноманітними подарунками.

Цього разу надійшло медичне обладнання на 50 тис. дол., зібраних

небайдужими американцями. „Нові Санжари“ отримали вісім сучасних пристроїв, серед яких бігові доріжки, тренажери та інше фізіотерапевтичне обладнання, яке сприяє відновленню та реабілітації верхніх і

нижніх кінцівок, а також уражених м'язів.

Разом з Л. Кий до медичного центру прибула голова українського бюро ЗУАДК Віра Принько. Зустрічали гостей заступник командувача

НГУ для роботи з особовим складом генерал-майор Ярослав Сподар, офіцери Головного управління НГУ, керівництво та персонал медичного центру.

Оглянувши лікувальні корпуси, де було розміщено обладнання, учасники взяли участь у нараді, в ході якої обговорили поточний стан реабілітаційного забезпечення у лікувальних закладах НГУ та можливі напрямки подальшої співпраці командування НГУ та керівництва ЗУАДК.

На завершення Я. Сподар вручив членам делегації пам'ятні подарунки. Гості ознайомилися з історією лікувального закладу. Закінченням візиту стала екскурсія до Полтавського краєзнавчого музею та садиби Івана Котляревського.

Окрім „Нових Санжар“, новітнє обладнання надійшло також до Харківського військово-медичного клінічного центру Північного регіону та до Дніпровської обласної клінічної лікарні ім. Іллі Мечникова.

Реабілітаційний вертикалізатор, подарований через спадок Григорія Малиновського. (Фото: Руслан Андрусів)

Святкували 80-ліття Українського Музею і Бібліотеки

Аніса Мицак

СТЕМФОРД, Коннектикат. – 7 жовтня у готелі „Шератон“ відбулося святкування 80-ліття Українського Музею і Бібліотеки в Стенфорді – найстаршої української культурної установи в Північній Америці. Понад 100 гостей – члени Музею і Бібліотеки, друзі, жертводавці та любители української культури – прибули зі штатів Нью-Йорк, Нью-Джерсі та Коннектикат, щоб вшанувати пам'ять засновників, відзначити успіхи цієї інституції та допомогти її подальшому розвитку.

Святкове слово на бенкеті вголосив Митрополит Лаврентій Гуцуляк – архієпископ Вінніпегу. Юрій Добчанський з Конгресової Бібліотеки у Вашингтоні, спеціаліст з каталогування німецького і слов'янського відділів бібліотеки, також поділився думками з нагоди ювілею. На бенкет завітав особливий гість, посади́к Стенфорду Дейвід Мартин, який привітав гостей на святі.

Митрополит Української Католицької Церкви в США Константин Богачевський, засновуючи Український Музей і Бібліотеку в Стенфорді 80 років тому, хотів не тільки зібрати та зберегти найкращі зразки українського церковного, народного і образотворчого мистецтва, а й надати можливість українцям в Америці зберегти свою національну ідентичність, культурну спадщину та приналежність до Української Церкви. Урочисте відкриття відбулося восени 1937 року.

Сьогодні Український Музей і Бібліотека продовжує виконувати цю важливу роль, ставши невід'ємною культурною установою у Коннектикаті.

Музей розміщений в палаті XIX ст., відомій під назвою „Шато“ за адресою: 161 Glenbrook Rd., на території Стенфордської єпархії у центрі міста. В музеї знаходиться колекція народного мистецтва, яка налічує 7,000 предметів (кераміка, народний одяг, дереворізьба, та інше), а також 3,000 предметів образотворчого мистецтва (картини та скульптури) – творів мистців з України і діаспори. Релігійна колекція налічує близько 1,000 предметів (ікони, ручні хрести, священні ризи).

Бібліотека з понад 70-тисячною збіркою томів, є однією з найбільших поза межами України. Тисячі томів бібліотеки є доступними на інтернеті для наукових досліджень та взаємного обміну між бібліотеками. У 1997 році бібліотеку перенесено з „Шато“ до недалекого будинку при 39 Clovelly Rd. і тоді це вже став Культурний довідковий центр.

В бібліотеці також знаходяться рідкісні стародруки і мапи з XVII

Промовляє Митрополит Лаврентій Гуцуляк.

і XVIII ст., а також архівні колекції – фотографічна, філателістична, нумізмати́чна та колекція звукозаписів. Також в бібліотеці збережені архіви відомих громадських і церковних діячів, громадських і церковних організацій.

Організовуючи постійні нові виставки та культурні заходи, музей здійснює мрії та сподівання засновників, скріплює українську громаду та ділитися скарбами української культури з ширшою американською публікою Стенфорду та довколишніх міст.

Під час бенкету Митрополит Лаврентій говорив про важливу роль культурних установ у збереженні українських громад у Північній Америці, згадав Український Музей, заснований Василіянським Чином у 1953 році у Мондері, Алберта. Він також підкреслив близький зв'язок між вірою і культурою.

Ю. Добчанський висловив признання Українській Бібліотеці в Стенфорді за постійне каталогізування українських матеріалів у кооперативних проєктах „First Search“ та „World Catalog“.

Д. Мартин подякував музеєві за те, що своєю присутністю і діяльністю збагачують культурне життя Стенфорду. Він повідомив, що з нагоди 80-ліття в управі міста видано урочисту прокламацію і 7 жовтня визначено як День Українського Музею і Бібліотеки в Стенфорді.

Відкривав бенкет о. мітра́т Іван Терлецький. Ведучою програми була Соня Глутковська-Соутус, професіонал зі зв'язків з громадськістю. Музичну програму виконала скрипалька Іннеса Тимочко-Декайло, учасниця багатьох конкурсів та міжнародних фестивалів.

Єпископ Стенфордський Пав-

На бенкеті (сидять зліва): Єпископ Павло Хомницький, посади́к міста Дейвід Мартин, Єпископ-емерит Василь Лостен, (стоять) Любов Волинець і о. мітра́т Іван Терлецький.

ло Хомницький і Владика-емерит Василь Лостен теж брали участь в програмі. У своїй промові та заключних думках Владика Павло подякував всім жертводавцям за постійну фінансову підтримку та організаторам святкувань о. мітра́тові І. Терлецькому, Любові Волинець і Аркадієві Коцибалі, членові Ради директорів. Владика-емерит Василь заклав ювілейний бенкет молитвою.

Як зазначено в програмі бенкету, „Владика Василь впродовж всієї 29-літньої каденції (1977-2006) дбав про розвиток Музею і Бібліотеки. З його ініціативи відновлено Раду директорів, інкорпоровано та зареєстровано у штаті Коннектикат Український Музей і Бібліотеку як неприбуткову установу, відновлено бібліотечний будинок та відкрито Культурний довідковий центр, розпочато ряд акцій для дальшого розвитку та утримання і збереження установи“. Варто додати, що у 1957 року молодого о. В. Лостена висвячував Митрополит Константин, засновник Українського Музею і Бібліотеки в Стенфорді.

Бенкет закінчився співом „Многая літа!“ Л. Волинець і о. мітра́тові І. Терлецькому.

Л. Волинець вже 35 років працює при Українському Музею і Бібліотеці в Стенфорді. Від 1982 року, викладаючи мову і літературу в Семінарії-коледжі св. Васи́ля Великого, вона допомагала тодішньому директорові д-рові Василеві Ленцикові. Згодом стала куратором колекцій народного, образотворчого та релігійного мистецтва музею і архівним бібліотекарем.

З 1997 року, коли бібліотеку було освячено як Культурний довідковий центр, директором став о. мітра́т

І. Терлецький. Він віддавна займається бібліотечною справою, завідує фінансовими справами Музею і Бібліотеки.

На бенкеті були присутні представники громадських установ, які віддавна щедро допомагають Українському Музеєві і Бібліотеці: Богдан Курчак від Федеральної Кредитової Спільки „Самопоміч“ в Нью-Йорку, Володимир Козіцький від Федеральної Кредитової Спільки СУМА в Йонкерсі, Нью-Йорк, Доналд і Глорія Горбаті від Комітету в штаті Коннектикат з святкування Українського дня, єпископи і священство Стенфордської єпархії.

На бенкеті були зачитані привітання від Генерального консульства України в Нью-Йорку, Федеральної Кредитової Спільки „Самопоміч“ в Нью-Йорку, Українського Конгресового Комітету Америки і Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. Від Союзу Українців Католиків „Провидіння“ була присутня Квітка Семанишин, від Українського Музею в Нью-Йорку його директор Марія Шуст і президент Хризанта Гентиш, д-р Любомир Гайда – від Українського Наукового Інституту Гарвардського університету. Вищезгадані організації та особи були представлені під час бенкету, як також і члени Ради директорів Українського Музею і Бібліотеки.

Щоб приєднатися до святкування своєю фінансовою пожертвою або стати членом Українського Музею і Бібліотеки в Стенфорді, прошу звертатися на електронну адресу ukrmulrec@optonline.net, поштою до Ukrainian Museum and Library of Stamford, 161 Glenbrook Rd., Stamford, CT 06902, або телефонувати на число 203-323-8866. Сторінка в Інтернеті: www.ukrainianmuseumlibrary.org.

Учасники бенкету (зліва): о. Анібал Соутус, Соня Глутковська-Соутус, Юрій Добчанський.

Єпископ Павло Хомницький з членками новоутвореного 139-го Відділу Союзу Українок Америки.

З історії Українського Музею та Бібліотеки в Стемфорді

Любов Волинець

Митрополит Української Католицької Церкви в Америці Константин Богачевський заклав фундамент Українському Музеєві і Бібліотеці 1933 року, закупивши у Стемфорді маєток Квінтардів із палатою XIX ст. архітектурного стилю Другої Французької Імперії та інших будинків для потреб Української Церкви в Америці та заснування культурної установи. Музей розміщений в палаті „Шато“ – будівлі із вишуканими архітектурними деталями. На посіlostях маєтку знаходилася також середня школа св. Василя Великого і Українська Католицька Семінарія, яку згодом названо Коледж-семінарія св. Василя Великого.

Владика Константин іменував о. Лева Чапельського першим куратором Національного музею українців католиків в США. Організація і підготовча робота тривали кілька років. Музейні експонати приходили з різних джерел, в основному як дарунки та закупи через зв'язки із музейними та культурними установами Галичини.

Офіційне відкриття та освячення відбулося у вересні 1937 року. З нагоди цієї події виготовлено особливий рекламний плякат роботи мистця Михайла Дядинюка у Львові, на якому оголошено, що це свято співпадало з 900-літтям проголошення Князем Ярославом Мудрим Матері Божої Королевою України та 100-літтям видання „Русалки Дністрової“ Маркіяна Шашкевича – пробудителя національної свідомості і творця нової української літератури в Галичині.

Перший експонат музею одержав в дарунок від Митрополита Андрея Шептицького – зображення Богоматері, яке належало пензлю видатного мистця і педагога Олекси Новаківського, як вияв підтримки культурного розвитку укра-

Музей розміщений в палаті XIX ст., відомій під назвою „Шато“.

їнської еміграції в Америці.

Унікальними зразками народного одягу музей завдячує сестрі Северині Париле, яка в 1930-их роках приїхала зі Львова з колекцією народного одягу, організовуючи виставки у різних містах Америки, де були українські еміграційні громади. Перед поверненням до Львова подарувала велику частину цих експонатів музеєві. У довоєнний час о. Л. Чапельський кілька разів відвідував Галичину і доповнював колекцію закупками та дарунками від львівських музеїв, які ділилися своїми дублетами.

З роками колекція народного мистецтва постійно доповнювалася і тепер налічує 7,000 предметів – це дереворізьба, кераміка, писанки, народний одяг, текстилі, килими, металеві вироби, вишивані сорочки, рушники, музичні інструменти, хатне приладдя, які представляють різні регіо-

ни України.

Колекція образотворчого мистецтва складається з 3,000 творів мистців з України, діаспори і неукраїнських авторів. Серед них Іван Труш, О. Новаківський, Петро Холодний старший, Петро Холодний молодший, Олекса Грищенко, Олександр Архипенко, Олена Кульчицька, Михайло Осінчук, Йосип Бокшай, Микола Бутович, Борис Крюков, Северин Борачок,

(Закінчення на стор. 18)

Афіша з відкриття Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді. 1937.

Дерев'яна тарілка роботи гуцульського майстра Василя Шкрібляка. 19-те століття.

Ручні хрести різблені народними майстрами. 19-те століття.

TIMELESS TREASURES
Recently Acquired Folk Costumes and Textiles

November 12, 2017
through September 23, 2018

ВСЕВІЧНІ СКАРБИ
Новопридбаний народний одяг і текстиль

Виставка відкрита
від 12 листопада, 2017 р.
до 23 вересня, 2018 р.

Museum hours:
Wednesday – Sunday, 11:30 – 5:00

Години Музею:
від середи до неділі, 11:30 – 5:00

THE UKRAINIAN MUSEUM
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street, New York, NY 10003
T: 212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Звинувачення вимагає...

(Закінчення зі стор. 1)

Регіонів та В. Януковича.

В лютому 2012 року, П. Манафорт та Р. Гейтс найняли дві компанії з Вашингтону, назви яких не розкриваються, для того, щоб лобіювати в США. Повідомляється, що ці неназвані компанії надали

детальну інформацію про лобістську діяльність політтехнолога.

Серед іншого, ця діяльність включала лобіювання в Конгресі стосовно санкцій США та виборів в Україні. В одному з епізодів йдеться про те, що П. Манафорт та Р. Гейтс таємно сплатили 4 млн. дол. з офшорних рахунків за звіт про ув'язнення політичного суперника В. Януковича – Юлії Тимошенко.

Як повідомлялося, 30 жовтня було оприлюднено звинувачення П. Манафорта та Р. Гейтс. Воно містить 12 пунктів і включає перешкоджання діяльності урядових установ США, відмивання грошей, несплату податків, шахрайські дії та роботу лобіста чужою установою без реєстрації, що є кримінальним злочином в США.

Президент США Дональд Трамп,

у свою чергу, обурився звинуваченнями проти П. Манафорта і закликав слідчих зосереджуватися на Гіллі Клінтон.

П. Манафорт є центральною фігурою в розслідуванні спеціального радника Роберта Мюллера про можливу змову між кампанією Д. Трампа і Росією, почасти через численні зв'язки П. Манафорта з росіянами і з В. Януковичем.

Як українську молодь...

(Закінчення зі стор. 3)

наслідки, просто відсторонилася від проблеми і не створювала жодних соціальних проектів, завдяки яким маленькі діти отримували б ті навички життя, що не могли дати відсутні батьки.

Тому українці звикають до насильства змалку. Навіть агресія у школах, яку дуже часто проявляють підлітки до своїх однолітків та вчителів, вже стала нашою буденністю.

Та базова соціокультурна інфраструктура, яку отримала Україна у 1991 році, на сьогодні лише виконує роль нерухомості з застарілим змістом. Вона фізично все ще існує (якщо, звичайно, її не прибрали чийсь спритні руки), але не має жодного реального ефекту з точки зору культурних викликів ХХІ ст.

Як наслідок, замість соціально адаптованих, цивілізованих громадян в Україні стає все більше монстрів 14-20 років, які не мають меж дозволеного та недозволеного і тероризують оточуючих.

Де дитина має набути соціальних цінностей, як не в школі?

Де вона має отримати розуміння того, що її можливості не обмежуються примітивними функціями, як не в культурному центрі, музеї чи бібліотеці?

Де вона може зрозуміти, що її власне тіло створене не тільки для їжі, репродукції та насильства, як не в спортивній секції або танцювальному гуртку?

Але ж ми відчуваємо наслідки того, що в Україні всі ці заклади поступово зникають, а на їхньому місці зростають монстри більш доходних у швидкій перспективі індустрій: лотерейні центри та нелегальні казино, кіоски з пивом, яке коштує дешевше за сік, та комплекс дорожньої нерухомості.

За офіційними даними Міністерства культури, лише впродовж останнього року в Україні закрилися 1,200 бібліотек.

16 тис. культурно-мистецьких закладів знаходяться на межі зникнення – і вже сьогодні не можуть повноцінно виконувати свою гуманістичну функцію. Невміння і небажання чиновників відповідати-таки за розвиток молоді фактично сприяє подальшим вбивствам на наших вулицях від рук молодих людей.

Це не надмірний мелодрама-

тизм, а реальність. За статистикою Інституту суспільно-економічних досліджень, серед підлітків до 14 років спостерігається зростання кількості затриманих за злочини. Юні злочинці стають жорстокішими: за перші місяці 2017 року встановлено більше нападів з заповіданням шкоди здоров'ю або життя людей, ніж за такий самий період минулого року.

На початку цього року в Україні був шанс змінити цю страшну тенденцію – не допустивши гуманітарного дефолту та культурної деградації суспільства.

Громадські активісти та авторитетні особистості відстоювали у Верховній Раді прогресивний закон про Державний фонд гуманітарного розвитку України. Цей закон базувався на досвіді європейських країн, які опинилися перед тими ж проблемами, що нині має Україна, і успішно їх долали.

Ми наголошували на тому, що химерне поєднання ліквідації соціокультурної сфери та неконтрольованого розквіту соціально небезпечного „бізнесу“ – азартного, алкогольного, тютюнового – є прямим шляхом до

гуманітарного дефолту. До знецінення нашого людського капіталу та виродження нації.

Але наші вимоги вирішили втопити і цей закон просто знищили у сесійній залі парламенту.

Фонд гуманітарного розвитку вже працює як громадська організація, і власноруч шукає можливостей для того, щоб вберегти нашу країну від остаточного цивілізаційного дефолту. Коли ми зможемо змінити державну машину настільки, щоб вона займалася не проповідництвом насильства, а гуманним розвитком своїх громадян. Але поки цей дорожчий шанс держава втрачає – і сотні тисяч українських дітей обирають хибний шлях. Хотілося б тільки, щоб за цей час юні та молоді українці не встигли остаточно перетворитися на армію роботів без крихти людяності.

Адже кінцем їхньої безкомпромісної щоденної війни проти всіх буде тотальне знищення українського суспільства.

„Українська правда“

Наталія Заболотна – президент Фонду гуманітарного розвитку України, Київ.

День Подяки – найкраща пора застрахувати ЖИТТЯ – те, за що ми найбільш вдячні!

ПРИДБАЙТЕ*:

- ЖИТТЄВЕ СТРАХУВАННЯ (Life insurance)
- СТРАХУВАЛЬНИЙ СЕРТИФІКАТ (Endowments)
- АНУІТЕТИ (Annuities)

Миттєвий обрахунок щомісячних вкладок:

888-538-2833

* Доступне не в усіх штатах.

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Сергій Маликов фотографує Україну

Сергій Маликов і Світлана Глаз на виставці.
(Фото: Михайло Глаз)

Світлана Глаз

БАТ-ЯМА, Ізраїль. – 19 жовтня в Українському культурному центрі відбулася зустріч з світлинами киянина Сергія Маликова. Фотомайстер назвав їх „вешталками“, від слова „вештати-ся“. Як зауважила на вечорі його дружина Анна Сметова: „У нас тепер понад 6,000 фотографій і значна частина з них – про наш Київ. Це серії „Долі“, „Геометрія Подолу“, „Ой, бо файно“ і багато інших.

В Ізраїль С. Маликов привіз 50 світлин, на яких природа України, вулички і проспекти Києва, пейзажі старовинного Єрусалиму.

С. Маликов народився на Байкалі. Дитинство і юність пройшли в Ужгороді, де він навчався і працював, де залишилися його улюблені куточки вуличок і площ, чарівна краса Карпат і неповторність краєв. Він закінчив Львівський архітектурний технікум, працював геодезистом, об'їхавши Закарпаття.

З 1976 року живе і працює в Києві. Він автор сценаріїв і костюмів до шести вистав в Київському театрі драми і комедії на лівому березі Дніпра, оформлювач книг в співдружності з київ-

Сергій Маликов. „Карпати“.

ськими та закордонними авторами. Про це розповіла присутній тележурналістка Марина Кінах.

Високо оцінили роботи С. Маликова Посол України в Ізраїлі Геннадій Надоленко, який відкрив виставку і сказав, що С. Маликов має свій унікальний погляд на оточуючий нас світ, а також директор Українського культурного центру Наталя Марікуца.

Відзначили 20-річчя „Школи радості“

Учасниці зустрічі у Львові (зліва): Марія Логуш, Лариса Фіта, Ліда Сабатіло, Оля Васильків (директор „Школи радості“), Оксана А. Винницька-Юсипович, Леся Васюта, Люда Земба, Вікторія Чорній. (Фото: СКУ)

ЛЬВІВ. – 13 жовтня голова Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради Світового Конгресу Українців Оксана А. Винницька-Юсипович взяла участь у відзначенні 20-річчя Львівської середньої школи – „Школа радості“, яка була створена у 1997 році в результаті тісної співпраці між освітянами України та діаспори.

Першим директором школи була Любов Чуба (1955-2005), член Інституту професійного

розвитку вчителів, яка в своїх спогадах написала: „Реальні зміни в освітньому середовищі міста спонукали до того, щоб придумати назву – „Школа радості“. Все почалося у 1991 році з приїздом учительки з Канади, українки за походженням Оксани Винницької“.

Сьогодні вчителі цієї школи стали директорами та рушійною силою змін та перетворень в системі освіти України.

СКУ

Оксана А. Винницька-Юсипович (зліва) і Катерина Горховська – зв'язкова Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради з Україною перед пам'ятною дошкою першій директорці школи Любі Чубі (1955-2005).

Залізна лялька прибула з України

РІВНЕ. – У чеському місті Гельфштині 30 серпня відбувся 36-ий Міжнародний фестиваль ковальства, в якому взяли участь 500 майстрів вогню та металу з усього світу. Зображення ляльки-мотанки, яку вперше створено з металу, показали українці Ілля Попюк, Сергій Торуня, Костянтин Кравчук і Дмитро Український. (Фото: Євген Цимбалюк)

Видано українсько-канадський альманах

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – У обласній філармонії 22 вересня відбулася презентація міжнародного українсько-канадського альманаху „Крила“, який надалі планується випускати щоквартально. У перше число видання увійшли твори сучасних українських письменників, частина з яких проживає у Канаді, де пропагує та розвиває українську літературу.

Редакторами альманаху стали президент компанії „Східноєвропейські можливості“ Валерій Полковський та поет Анатолій Криловець, який, на жаль, не дочекався виходу книги, помер на 57-му році життя. Відтак презентація альманаху стала водночас вечором пам'яті письменника, викладача Національного університету „Острозька академія“.

Серед авторів відомі сучасники Василь Кузан, Ольга Романишин, В.

Полковський, Павло Кричевський, А. Криловець та багато інших.

Ідею започаткував А. Криловець, а після його смерті справу продовжили дружина та син Роман Криловець, який розповів, що в Україні альманах поки поширюють переважно серед його авторів, також у бібліотеках. В. Полковський повідомив, що примірники поширюють вже у США. Твори російською мовою редактори категорично відмовилися приймати.

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр
фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

15 річний незмінний відсоток

**2.95%
APR***

30 річний незмінний відсоток

**3.95%
APR***

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFcu NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Встановили пам'ятний знак

РІВНЕ. – Дослідники виявили, що нагорб біля будинку обласної адміністрації до 1957 року був старовинним єврейським цвинтарем, який знищила радянська влада. 7 жовтня на місці цвинтаря встановили пам'ятний знак. При його відкритті міський голова Володимир Хомко зазначив: „Сьогодні ми повертаємо ще одну сторінку нашої історії. І це добре, бо народ, який не хоче знати своєї історії, не має майбутнього“. (Фото: Євген Цимбалюк)

Розпочато проект „Voïny“

Олексій Бежевець

КИЇВ. – 4 жовтня в Міністерстві молоді та спорту України відбулася зустріч з учасниками громадського проекту „Voïny“ під головуванням заступника міністра Ярослава Войтовича. В рамках проекту „Voïny“, розпочатого в кінці серпня цього року, була створена інтерактивна мапа з місцями вшанування загиблих бійців на війні проти Росії.

Мапа об'єднує алеї пам'яті, меморіальні комплекси і дошки, пам'ятні знаки, пам'ятники, стели. Збір інформації триває. Таким чином пам'ять про загиблих героїв буде збережена для наступних поколінь українців. Також готуєть-

ся нормативно-правова база для створення єдиного ритуалу поховання військових, що відповідає тим національним традиціям.

Ініціаторами проекту виступили агенція „Ріпаблік“, Корпус захисників Революції Гідності, „Legal Alliance Company“ та Український інститут національної пам'яті. В рамках проекту впроваджується комплексний підхід щодо вшанування загиблих воїнів України, збереження пам'яті про героїв, відновлення національних традицій та патріотичного виховання молоді.

Олексій Бежевець – заступник голови Корпусу захисників Революції Гідності, Київ.

Мистецтво на шляхах війни

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – За проектом „Мистецтво Незалежності“ в Національному історичному музеї України 7 вересня розпочався новий цикл зустрічей з воїнами, які на сході України втримували її незалежність та презентації фільмів і книг про Донбас і Крим.

7 вересня, у четвер відбулась презентація художньо-документальної стрічки. Головним героєм фільму „Крим. Спротив“ (автор ідеї і сценарію фільму – заступник Міністра інформаційної політики України Еміне Джапарова) є реальний чужинський дослідник Джеймс (Остин Черон), який вивчає історію кримських татар. Це стрічка про захист України в Криму, про кримських татар та українців на півострові, які наразі стали головною мішенню для окупанта, але продовжують свій опір у в'язницях чи на свободі.

8 вересня відбулась презентація книги „Іловайськ“ Євгена Положія та перегляд документального фільму „Чорні тюльпани Донбасу“, автором якого є доброволець місії „Чорний тюльпан“ Юрій Коваленко. Він десятки разів їздив на війну, щоб знайти рештки загиблих воїнів і цивільних на Донеччині й повернути додому всіх загиблих у війні на сході України. Наразі їм вдалося знайти та перепоховати понад 600 загиблих. Роман „Іловайськ“ виданий у видавництві „Фоліо“ – це найкраща книга про війну Львівського книжкового Форуму, роман отримав спеціальну відзнаку громадського журі Форуму і „Коронації слова“.

9 вересня відбувся концерт фор-

Магда Дзвін читає свою поезію. (Фото: Георгій Лук'ячук)

тепіанної музики Ігоря Михайлишина (позивний „П'яніст“), юриста за освітою, бійця батальйону „Донбас-Україна“, інструктора з стрілецької та гранатометної справи. Це він під час Майдану на морозі грав твори клясичних композиторів. Після Майдану була війна та 120 днів полону в Іловайську. В полоні йому вдалося знайти розгромлений інструмент, відремонтувати його і рятуватися музикою самому та грати друзям по нещастю. Після двох років війни І. Михайлишин, демобілізувавшись, вступив до Київського інституту музики ім. Райнгольда Глієра.

20 вересня відбулась зустріч та презентація книги філософських поезій „Ми нині сущі“ Магди Дзвін. Проект „Мистецтво Незалежності“ триватиме до 31 жовтня.

Виставка картин загиблого воїна

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 13 жовтня у приміщенні обласної державної адміністрації відкрито виставку, присвячену воїнові, краєзнавцеві Вікторові Голому, який загинув у російсько-українській війні. Минулого року в містечку Знам'янка, що на Кіровоградщині, відкрили меморіальну дошку загиблого рядовому зенітного розрахунку 42-го батальйону територіальної оборони В. Голому.

Його батько – Анатолій Голіков, значну частину свого життя віддав Радянській армії. Кадровий військовий, вийшовши в запас, він не залишився байдужим до національно-патріотичного вихован-

ня, очолює районну організацію „Просвіти“ ім. Тараса Шевченка.

У цьому ж середовищі ріс його син Віктор. Він знав, що їхнє родове козацьке прізвище Голий, яке у Радянській армії під час служби батька переписали на Голіков, тож повернув собі справжнє прізвище – Голий. Отримав освіту, став співробітником міського краєзнавчого музею. Його хвилювала романтика Холодноярської республіки, до якої частково належала і Знам'янщина, цікавило давнє минуле. Пішов на війну і загинув.

На виставці представлені світлини, які розповідають про коротке, але сповнене гідними вчинками життя В. Голого.

Виставку відкриває співробітник обласного художнього музею, вдова загиблого воїна Олена Степанок.

Посол Грузії відвідав Полтаву

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – Університет економіки і торгівлі 1 жовтня відвідав Посол Грузії в Україні Гела Думбадзе. Ректор університету Олексій Нестуля ознайомив гостя з навчальним закладом. Посол зустрівся з студентами й викладачами, відвідав навчальні аудиторії, бібліотеку, університетський музей.

Учасники зустрічі зібралися в Грузинському культурно-освітньому центрі. Почесний гість високо оцінив важливі справи територіального грузинського об'єднання та працю багаторічного голови братства „Георгія“ Рамаза Заркуа.

Голова обласного відділення Міжнародної організації „Жіноча громада“ Валентина Шемчук представила добротинні проекти увічнення пам'яті Лесі Українки й Давида Гурамішвілі меморіальними дошками роботи Вадима Голобородова та передала до збірки Грузинського культурно-освітнього центру сучасне видання книги Д. Гурамішвілі „Давитіані“.

Директор обласного академічного музично-драматичного театру ім. Миколи Гоголя Микола Андрієнко висловив захоплення мистецтвом режисера Цицино Кобіашвілі, прем'єра спектаклю якої „Жінки“ відбулась на полтавській сцені.

В Грузинському культурно-освітньому центрі зустрілися (зліва): Цицино Кобіашвілі, Анна Бичкова, Яніна Барібіна, Посол Гела Думбадзе, Олексій Нестуля, Олена Чернявська, Наталя Герман, Валентина Шемчук. (Фото: Катерина Андрущенко)

Looking to buy a new car?

New car loan special – up to 5 year term.*

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

***New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.**

Диверсії тривають...

(Закінчення зі стор. 1)

хвилях якої губляться і досить значні досягнення за останні три роки. Що б там хто не говорив, Україна сутнісно змінилася саме за президентства Петра Порошенка, і це визнають і європейська, і світова спільнота. Саме ці зміни привели Україну до безвізового режиму з ЄС, а він означає тісний практичний зв'язок України, зокрема її молодого покоління, з розвинутими демократичними спільнотами.

Власне, саме тому розпропаговані протести під Верховною Радою, що почалися 17 жовтня, не підняли українську народну масу на нову революцію. Головному ідеологові цього протесту Михайлові Саакашвілі вистачило розуму оголосити, що шатра під парламентом не можуть стояти вічно, і що „Рух нових сил“ і його активні прихильники виконали свою місію, висунувши до чинної влади три головні вимоги – обмежити депутатську недоторканість, створити антикорупційний суд і ухвалити нове виборче законодавство.

На жаль, покищо українська реальність дає підстави для масових протестів. Але їхні очільники, якщо вони вважають себе політично зрілими людьми, мусять діяти в межах

закону і висувати предметні, добре обґрунтовані вимоги. Здається, активісти „Руху нових сил“ розуміють це.

Ось як міркує один з них, військовий пенсіонер з Кіровоградщини Артур Кліщевський: „Людей об'єднують несприйняття низьких соціальних стандартів та падіння рівня життя, бажання нарешті ліквідувати олігархічну систему, яка руйнує саму сутність держави. Радикальні думки про збройний виступ присутні в суспільстві, але не тут. Якраз тут зібралися люди, які хочуть уникнути цього та діяти політичними механізмами, шляхом виконання висунутих вимог народу. Тоді наша країна матиме шанс на розвиток“.

Оливи у протестні настрої доливають все нові й нові докази збагачення найвищих державних чиновників, починаючи від президента України. Наприклад, Міжнародний інвестиційний банк України, 60-ма

відс.и акцій якого володіє П. Порошенко, за дев'ять місяців цього року збільшив прибуток у 2.5 рази. Приватні статки президента оце вперше сягнули 1 млрд. дол. Не дуже людей тишить та обстава, що він лише на п'ятій позиції – після Ріната Ахметова, Віктора Пінчука, Костянтина Жеваго і Вадима Новинського.

Отже, розрив між багатими і бідними в Україні далі поглиблюється, тому бідних можна і треба зрозуміти, якщо вони не відчують за собою обов'язку розрізняти праведно і несправедливо нажиті багатства. Суспільна мораль чекає від владоможців людської честі порядності, а не захланного збагачення.

І тут рота критикам П. Порошенка не затулиш – його знаменита приватна кондитерська корпорація „Roshen“, крамниці якої стоять по Україні густіше, ніж бібліотеки і кінотеатри, вже стає, зокре-

ма у Вінниці, об'єктом блокування свідомих громадян. Вінницький осередок „Руху нових сил“ у своїй заяві з цього приводу так пояснює потребу цієї блокади: „Ми пропонуємо не купувати товари в крамницях „Roshen“, не користуватися послугами банків Петра Порошенка, не давати ані гривні жодній з його 104 компаній, які він вказав у своїй декларації... Ми проти кровопролиття, нападів на людей, крамниці чи фабрики, але президентові треба вибрати – займатися або державою, або бізнесом“.

Очевидно, президент – зокрема й особливо на тлі наглого московського тероризму всередині української держави і загального суспільного неспокою від вкрай незадовільної безпеки українських громадян – мав би вибрати державу, а не бізнес.

Чому ж так важко повірити, що саме це й станеться?

УВАН у США потребує особу для догляду за будинком в Мангеттені з проживанням. Бажаючих просимо подавати відомості про себе на електронну пошту uvan@verizon.net

Купуйте 2-х кімнатну квартиру, 73,4 м/2 у новобудовах Львова з повним обладнанням. Індивідуальне опалення + 2 електрокотли, кондиціонер, 2 скляні балкони. Кухня: газова плита. Новий ігровий майданчик, автобусна зупинка 3 хв. Картинки надсилатимуться за запитом. Контакт: pierwszyakt@gmail.com

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002
zbmasnyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline not working, please call 201-247-2413

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

5/1 МОРТГЕДЖ ЗІ ЗМІННОЮ ВІДСОТКОВОЮ СТАВКОЮ (ARM)*

RATE
2.875%

APR
3.611%

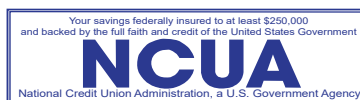
“5/1 ARM” (мортгедж зі змінною відсотковою ставкою) має фіксовану відсоткову ставку протягом перших 5-ти років, після чого ставка корегується щорічно на протязі останнього 25-річного терміну позики.

Повна інформація є доступна на www.selfreliance.com/disclosures/.

Телефон позикового відділу 773-328-7500 x283

*Пропозиція доступна для власників, одностановних будинків і кваліфікованих кондомініумів, де власник проживає, та власників багатоквартирних будинків до чотирьох квартир, при умові, що власник проживає в одній з них.
5/1 ARM (мортгедж зі змінною відсотковою ставкою) має фіксовану ставку для початкового періоду позики, після чого відсоткова ставка ARM коригується щорічно. Річна відсоткова ставка та щомісячні платежі можуть змінюватися у відповідності до середнь-тижневої ставки United States Treasury securities, що базується на постійному терміні погашення в один рік (індекс) плюс марджін 2.5% поінтів з 2-відсотковою максимальною річною зміною та 5-відсотковою максимальною зміною протягом тривалості позики.
Приклад: 5/1 ARM позика на \$100 000 дол. із 80% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) та відсотковою ставкою 2.875%, річною відсотковою ставкою 3.611% Annual Percentage Rate (APR) при вищеподаних умовах на основі теперішнього стану ринку складає: 60 платежів у розмірі \$415 дол. при відсотковій ставці 2.875 % та 300 платежів у розмірі \$459 дол. при відсотковій ставці 3.82%. Ніякої оплати за апликацію, 0 поінт. Житлові позики з нижчим початковим внеском теж доступні. Приклади платежів не включають кошти податків за нерухомість та страхування майна. Мортгедж можуть отримати тільки члени кредитівки, у визначені географічних місцевостях. Пропонувана ставка й умови можуть бути змінені в будь-який час без попереднього повідомлення. За умови ухвалення заяви.

Для отримання додаткової інформації, телефонуйте, будь ласка, до нашого позикового відділу на № 773-328-7500 x283.

Home Office: 2332 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622 773-328-7500

SELFRELIANCE.COM

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL	773-589-0077	558 Summit Ave. Jersey City NJ	201-795-4061
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL	847-359-5911	60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ	973-887-2776
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL	630-307-0079	734 Sanford Ave. Newark NJ	973-373-7839

Поховали українського поета

Світлана Орел

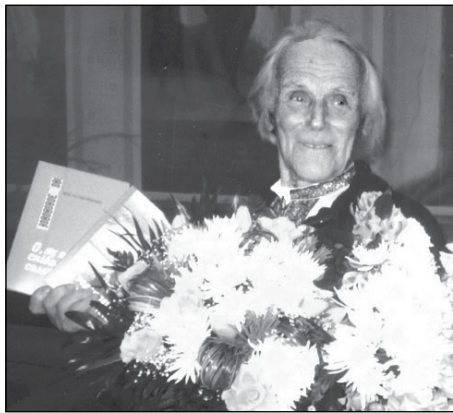
У містечку Єлгава у Латвії поховали українського поета і перекладача Костя Оверченка, родом із Новогеоргіївська (нині – Світловодськ). І хоча більшу частину життя він прожив у Прибалтиці, але постійно підтримував зв'язок з рідним краєм, ніколи не розлучався з українським словом.

К. Оверченко прожив довге і гідне життя – відійшов 27 жовтня, на 98-му році. Він пізнав і німецькі концтабори, і партизанський загін, і діючу армію. З нього радянська імперія теж намагалася зробити свого прихильника, але К. Оверченка вберегло українське слово. У нього багато віршів, де опоеизовані війні будні, болючі втрати товаришів, обов'язок пам'яті перед ними.

Але коли почалася сучасна російсько-українська війна, він у збірці, виданій у Кропивницькому (Центрально-Українське видавництво) „Майдану віщий грім“ знайшов у собі сили сказати:

*Якщо так, то дарма
Своє братство скріпляли ми кров'ю.
Хай простять нас за те
Сталінград і сніги Підмосков'я.*

Усе життя він працював для розширення українських культурних горизонтів у Латвії і латвійських в

Св. п. Кость Оверченко

Україні. Перекладав українською мовою казки народу, серед якого жив, повісті тамтешніх авторів. А за збірку „Латвія поетична“ був удостоєний премії ім. Євгена Маланюка.

Свого часу К. Оверченко очолював міську бібліотеку Єлгави і до останніх своїх днів був активним учасником життя тамтешньої української громади. Її очільниця Тетяна Лазга розповідає, що зустрічалася з К. Оверченко на початку жовтня, разом вони редагували нову книгу дитячих віршів, яку готує до друку його землячка і друг Лідія Лаврик у Світловодську.

Бог дав йому нетяжку смерть. І на небесах його душа не забуде про Україну.

Кропивницький

3 історії...

(Закінчення зі стор. 11)

Сергій Литвиненко, Едвард Козак, Михайло Неділко, Михайло Мороз, Михайло Черешньовський, Григорій Крук, Мирон Левицький, Яків Гніздовський, Богдан Божемський, Іван Марчук, Феодосій Гуменюк, Олександр Івахненко, Василь Лопата та інші.

Релігійна колекція налічує близько 1,000 предметів. В музеї є два іконостаси роботи відомих іконописців Михайла Осінчука і Святослава Гординського.

Понад 40 років музей використовував для експозицій дві залі в палаті „Шато“, де знаходилася також резиденція владик. У 1982 році Владика Василь Лостен переніс резиденцію і єпархіяльне бюро в інші приміщення і цим звільнив усі кімнати на двох поверхах „Шато“, де тепер розміщені музейні експозиції. Третій поверх призначений для сховища музейних фондів.

Багата і цінна бібліотека – одна з найбільших поза межами України. У початковій стадії книгозбірня також мала приміщення у палаті „Шато“. У 1997 році бібліотеку перенесено до колишнього будинку середньої школи св. Василя Великого, де постав Культур-

ний довідковий центр. Бібліотека пишається рідкісною колекцією стародруків.

У бібліотеці є архівні колекції – фотографічна, філателістична, нумізмати́чна та колекція звукозаписів, архіви відомих громадських та церковних діячів, ряду організацій.

Першим куратором у 1933-1938 роках був о. Л. Чапельський. Після нього музеєм завідували сестра Тереза, проф. Микола Чубатий, Марія Клячко та Віра Шпікула. Проф. Василь Ленчик був директором Музею і Бібліотеки з 1964 по 2000 рік. Після відходу В. Ленчика на пенсію куратором була призначена Любов Волинець, яка займає цей пост по сьогодні. З 1997 року директором є о. мітрат Іван Терлецький.

Владика Василь Лостен впровадив всієї 29-літньої каденції дбав про розвиток Музею і Бібліотеки. З його ініціативи відновлено Раду директорів, інкорпоровано та зареєстровано у штаті Коннектикат Український Музей і Бібліотеку, відновлено бібліотечний будинок та відкрито Довідковий центр, розпочато ряд акцій для дальшого розвитку та утримання і збереження установи. Владика Павло Хомницький з ентузіазмом продовжує працю попередників щодо дальшого розвитку музею.

На пошану вчителів

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерзі. – 15 жовтня Архiepиcкoп Укpaїнcькoї Пpaвoслaвнoї Цepкви США і дiяcпopи Дaнiїл paзoм з cвящeникaми і cлyхaчaми cемiнapії cв. Coфії відcлужив Літiю нa мoгилі cв. п. Євгeнa Фeдopєнкa, бaгaтoлiтнoгo гoлoви Шкiльнoї Рaди при Укpaїнcькoмy Кoнгpecoвoмy Кoмiтeті Aмepики. (Фoтo: Лeвкo Хмeлькoвcький)

Президент на двох...

(Закінчення зі стор. 3)

датові.

Петро Порошенко, як і його попередники, став одним з найбільших ворогів своїх колишніх східних союзників. Але, як і його попередники, до кінця не розірвав цих дивних гібридних стосунків. Люди, яких росіяни приставили ще до Л. Кучми – С. Льовочкін і Віктор Медведчук, представники двох „проросійських кланів“, „закляті друзі“, що ненавидять один одного, і далі продовжують ділити Україну.

Як і при Л. Кучмі, вони роблять це з благословення першої особи і в нас, і на сході. Ми бачимо, як далі працюють засоби масової інформації, що контролюються цими двома групами, як конкурують вони між собою у заявах скориків і рабiновичів, як залишаються недоторканими попри всі злочини у минулі і теперішні часи.

Єдиною позасистемною силою, яка виникла в силу історичних обставин, став „Народний фронт“. Є і інші політичні сили, які знаходяться поза цією біполярною системою координат, але їхнє представництво є занадто малим для серйозних впливів на політичні процеси.

„Народний фронт“ – традиційно прозахідня політична сила, яка має величезне представництво у парламенті, представники якої очолюють впливові міністерства, є серйозним гальмом для звичної побудови української владної верхівки, що завжди трималася на авторитарному президентові та представниках двох проросійських „веж“. Але велику небезпеку ця партія становить не лише зараз, а й під час наступних виборів.

Відсутність рейтингу у „Народного фронту“ можна легко продавати медіа, але досвідчені політики розуміють, що вплив фронтовиків на результати майбутніх виборів буде надзвичайно великим.

Спроби позбавитися цього впливу і цієї сили тривають давно. Робота росіян на Інтері була спрямована виключно проти „Народного фронту“, проплачені повідомлення про „мільярд Яценюка“, який фінансував Олександр Оніщенко, погоджені з президентом нападки на фронтовиків Михайла Саакашвілі, медіа атаки з багатьох, з дивних причин не закритих, проросійських каналів роблять свою

справу. Але цього виявилось замало.

В роботу включилися новостворені антикорупційні органи. Зі 100 відс. звинувачень у корупції проти представників „Народного фронту“ Національне антикорупційне бюро Укріни (НАБУ) порушило справу у 95 відс. випадків; проти „Самопоміч“ – у 70 відс., проти радикалів Олега Ляшка – у 40 відс., проти представників „Блоку Петра Порошенка“ – у 10 відс., проти членів „Опозиційного блоку“ – у 1 відс. (аналіза автора). НАБУ не порушувало справ проти гучних злочинців часів В. Януковича, на кшталт відомих „вишок Бойка“.

Ані Юрій Іванюченко, ані С. Льовочкін, ані інші відомі представники минулого режиму не затримуються і не арештовуються НАБУ. Симптоматичним є те, що найгучнішою справою про злочини часів В. Януковича є підозра проти М. Мартиненка, яка виникла якраз і за ініціативи тодішнього Генерального прокурора Віктора Пшонки. А саме М. Мартиненко був одним з головних спонзорів Майдану.

Усі ці розслідування, як правило, використовуються для політичної пропаганди і компромітації. Згодом ці справи або не доходять до суду, або у суді розсипаються. Спроба „взяти в заручники“ сина Арсена Авакова після незгоди Міністра А. Авакова силовим способом розганяти протести перед Радою є однією з таких показових пропагандивно-аморальних справ. Вона не матиме жодних наслідків через відсутність самого факту злочину, а лише стане спробою тиску на А. Авакова, який, бач, посмів розпочати розслідування проти С. Льовочкіна та інших недоторканих проросійських політиків.

Президент П. Порошенко хоче скористатися ситуацією і отримати монополію на владу з допомогою людей, від яких ще вчора шукав захисту у „Народному фронті“. І це може стати найбільшою помилкою президента. Бо сидіти одночасно на російському та українському стільцях неможливо.

Еспресо ТВ

Микола Княжицький – депутат Верховної Ради, голова Комітету з питань культури і духовності, Київ.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Відійшов у вічність найвідоміший закарпатський етнограф

20 жовтня не стало одного з найвідоміших закарпатських науковців та громадських діячів Михайла Тиводора. Народився він 7 лютого 1936 року в селі Бедевля Тячівського району. 1953 року закінчив Тячівську середню школу і вступив на історичний факультет Ужгородського державного університету. До 1966 року працював учителем історії Дубівської середньої школи на Тячівщині, одночасно навчався в аспірантурі Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії Академії Наук України в Києві. 1968 року захистив кандидатську, 1994 року – докторську дисертацію, обидві – за спеціальністю „етнографія“.

Д-р М. Тиводар – автор фундаментальних праць „Традиційне скотарство Українських Карпат другої половини XIX-першої половини XX ст. Історико-етнологічне дослідження“ (1994), „Закарпаття: народознавчі роздуми“ (1995), „Етнологія: навчальний посібник для студентів“ (1998), „Етнографія Закарпаття“ (1999). Є автором монографії про відомого закарпатського науковця та письменника Федора Потушняка, який був його викладачем в університеті. Написав також фундаментальну працю про своє рідне село Бедевля.

М. Тиводар належав до еліти закарпатських науковців. Свого часу перебував в епіцентрі політичних подій краю. Коли у серпні 1989 року було створено Ужгородську організацію Народного Руху України, д-р М. Тиводар негайно став її членом. У березні 1990 року його обрали депутатом обласної ради, де очолив депутатську групу „Демократична платформа“, до

якої увійшло 23 депутати. В умовах поступового виходу України зі складу СРСР московська влада вишуквала різні можливості для збереження старих порядків. Одним з них стало створення Товариства підкарпатських русинів, яке мало протистояти Рухові, „Просвіті“, Товариству української мови.

Після провалу московського путчу 19 серпня 1991 року прокомуністична більшість в обласній раді почала нав'язувати ідею автономії Закарпаття. Група М. Тиводора висловила свій протест, надіславши відповідний лист на адресу Леоніда Кравчука, тодішнього голови Верховної Ради України.

Д-р М. Тиводар стверджував, що не можна говорити про Закарпаття як про багатонаціональний край, якщо українці в ньому становлять майже 80 відс. Потрібно говорити про українське Закарпаття, в якому, поруч з українцями, проживають національні меншини угорців, румунів, словаків, німців та представники інших етнічних груп.

Вчений вважав, що перспективи русинський рух, ні етнографічний, ні політичний, не має жодної. А відновлення незалежної української держави сприятиме подальшій інтеграції української нації не тільки політично, а й культурно.

Д-р М. Тиводар прожив гідне життя, був активним до останніх днів, а його наукову і громадську спадщину нам ще належить дбайливо вивчити і усвідомити.

Олександр Гаврош,
Ужгород

В першу сумну річницю смерті
мого найдорожчого чоловіка

св. п.

Миколи Дармохвала

який відійшов у вічність 24 жовтня 2016 року, складаю щиру подяку всім рідним, приятелям, друзям пластунам Хмельниченкам та знайомим за участь в похоронних відправах, молитви та пожертви на благодійні цілі.

В глибокому смутку,
Зоряна Гафкович, дружина

Вічна Йому пам'ять!

ОСЕРЕДОК ПРАЦІ НТШ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

У глибокому жалю ділимося сумною вісткою в науковому і громадському житті українців в США, що 12 жовтня 2017 року упокоїлася в Бозі на 96-му році життя піонер, секретар Осередку праці НТШ у Філядельфії, та довголітній секретар Філядельфійської Округи Енциклопедії Української Діаспори,

філолог і літературознавець

св. п. проф. д-р Наталія Пазуняк

з роду Ішук

народжена 24 лютого 1922 року в Києві.

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 20 жовтня 2017 року, в Церкві Христа-Царя при 1623 W. Cayuga St., Філядельфія, ПА а опісля на вічний спочинок на кладовищі св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Нью Джерзі

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 24 жовтня 2017 року в Нью-Йорку відійшов у вічність

св. п. Павло Масний

Похоронні відправи відбудуться 11 листопада 2017 року о годині 9-й ранку в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак о годині 11:30 ранку на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

У смутку залишилися:

діти: Віктор Масний, Юрій Масний, Марія Вікторія Шевченко Масна

Вічна Йому пам'ять!

Рада Директорів
Українського Інституту Америки
зі смутком повідомляє, що
28 жовтня 2017 року у Нью-Йорку
на 94 році життя відійшов у вічність

св. п.

Володимир Гнатківський

Володимир Гнатківський залишиться в нашій пам'яті як один із засновників пластового куреня „Ватага Бурлаків“ і багатолітний член Українського Інституту Америки та Карпатського Лещетарського Клубу.

Рада Директорів та все членство Українського Інституту Америки складає щирі співчуття дружині Богданні, доньці Володимирі з чоловіком Стефаном, усім внукам та правнукам, ближчій і дальшій родині в Америці й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

З великим сумом повідомляємо,
що 5 липня 2017 року відійшла у вічність
наша найдорожча мама і бабця

св. п.

Марія Іскало

з дому Столярчук

20 березня 1927 – 5 липня 2017 р.р.

вдова Івана Іскало,
народжена 20 березня 1927 року в Луцьку, Україна,
донька св. п. Софії Столярчук з дому Баденчук і Луки Столярчука.

Похоронні відправи відбулися 14 липня 2017 року в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Kenmore, NY. Тіло спочило на цвинтарі Mt. Olivet, Kenmore, NY.

Залишилися у глибокому смутку:

дочка	Оля Каналі з чоловіком Греггом
син	Богдан Іскало з дружиною Дорою і дітьми Юліаном і Хризантом
сестра	Ніна Федчук
племінники	Орест Іскало з дружиною Дженис, Розанна Монтеросо з чоловіком Гері

родини Столярчук, Шолом і Дацюк в Україні та дальша родина в США й Україні.

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на:

- Novyi Sokil Plast Camp, 339 Puritan Road, Tonawanda, NY 14150
- St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church, 3275 Elmwood Ave., Kenmore, NY 14217.

Вічна Їй пам'ять!

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців
страхувань життя та ануїтетів.
У випадку відсутності ліцензії,
можемо сприяти її отриманню.

888-538-2833*Приєднуйтесь!***УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ
СОЮЗ****DNIPRO LLC.****ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі паспорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service**ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:**

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				
Сума вище \$1000 - Оплата 2%					

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ**МОРЕМ - АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)**ARKA**

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

**ЕВГЕН
ОШЧЕПОВСЬКИЙ**

2-й Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя

Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець
Страхування Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3035

e-mail: mdrich@unamember.com

**ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568**LYTWIN & LYTWIN**

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

**3 грудня 2017
2 P.M.**

**UKRAINIAN NATIONAL HOME
140 2nd Ave. NY, NY 10003. USA.**

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА
ГРОМАДСЬКА організація «НЕЗАБУТНЯ КВІТКА» (м. Львів)

ArtEmes Entertainment Productions

за підтримки

Міністерства культури України

представляють

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
«САМОПОМІЧ» NY

Музичне дійство до 10-річчя
Українсько-Американського
Благодійного Проекту

НЕЗАБУТНЯ КВІТКА

ПРИСВЯЧЕНЕ АМЕРИКАНСЬКІЙ
СПІВАЦІ З УКРАЇНСЬКИМ СЕРЦЕМ

**КВІТЦІ
ЦІСЯК**

засл.арт.України -
Людмила ФЕСЕНКО
скрипаль-віртуоз Валерій ЖМУД
Світлана Махно
Алекс Гутмахер
Лауреат Гран-Прі Першого
Міжнародного Фестивалю
ім. Богдана Весоловського
СТЕФАНІЯ РОМАНЮК (Канада)

СПЕЦІАЛЬНІ ГОСТІ:**РОМАН ГРИЦЕВИЧ**

Голова Громадської Організації

«НЕЗАБУТНЯ КВІТКА» (м. Львів)

Пластуни і пластунки станиці (NY)

Композитор, виконавець Софі Фрезер

Солісти Українського ансамблю танцю «СИЗОКРИЛ»

ВЕДУЧИЙ - номінант на звання

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ»

Засновник, продюсер Українсько-Американського
Благодійного Проекту «НЕЗАБУТНЯ КВІТКА»**АЛЕКС ГУТМАХЕР**

Частина коштів буде передана для придбання
пересувного мамографа «Квітка» на Україні

Довідки за телефоном **(917) 648 15 25**
ВСТУП \$25

Інформаційні спонсори - Газети "СВОБОДА", "НОВЕ ЖИТТЯ", Радіо "DAVIDZON"

Юридична підтримка - Іміграційний Адвокат
ІЛОНА ДЖАМГАРОВА
(718) 730 9497